

USTAWA

z dnia

o odnawialnych źródłach energii^{1) 2)}

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa;

- 1) zasady wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii z odnawialnych źródeł energii;
- 2) zasady i warunki przyłączania do sieci instalacji odnawialnego źródła energii;
- 3) mechanizmy i instrumenty wspierające wytwarzanie energii z odnawialnych źródeł energii;
- 4) zasady opracowania i realizacji krajowego planu działania oraz monitorowania rynku energii z odnawialnych źródeł energii;
- 5) warunki i tryb nabywania uprawnień instalatora mikroinstalacji;
- 6) zasady współpracy międzynarodowej w zakresie odnawialnych źródeł energii oraz wspólnych projektów energetycznych.

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) biogaz - gaz pozyskiwany z biomasy z wyłączeniem zbóż pełnowartościowych, w szczególności z przeróbki odpadów zwierzęcych lub roślinnych, oczyszczalni ścieków oraz składowisk odpadów;
- 2) biogaz rolniczy – paliwo gazowe otrzymywane w procesie fermentacji metanowej surowców rolniczych, produktów ubocznych rolnictwa, płynnych lub stałych odchodów zwierzęcych, produktów ubocznych lub pozostałości z przetwórstwa produktów pochodzenia rolniczego lub biomasy leśnej, z wyłączeniem gazu

- pozyskanego z surowców pochodzących z oczyszczalni ścieków oraz składowisk odpadów;
- 3) biomasa - ulegająca biodegradacji część produktów, odpadów lub pozostałości pochodzenia biologicznego z rolnictwa, łącznie z substancjami roślinnymi i zwierzęcymi, leśnictwa i związanych działów przemysłu, w tym z chowu i z hodowli ryb oraz akwakultury, a także ulegająca biodegradacji część odpadów przemysłowych i komunalnych;
 - 4) biopłyny - paliwa ciekłe wytworzone z biomasy, wykorzystywane w celach energetycznych innych, niż w transporcie, w tym do wytwarzania energii elektrycznej i ciepła lub chłodu;
 - 5) energia aerotermalna – energię o charakterze nieantropologicznym, magazynowaną w postaci ciepła w powietrzu na danym terenie;
 - 6) energia geotermalna – energię o charakterze nieantropologicznym, skumulowaną w postaci ciepła pod powierzchnią ziemi;
 - 7) energia hydrotermalna - energię o charakterze nieantropologicznym, skumulowaną w postaci ciepła w wodach powierzchniowych;
 - 8) hydroenergia – energię spadku rzek;
 - 9) instalacja odnawialnego źródła energii – urządzenie techniczne służące do wytwarzania energii z odnawialnego źródła energii, w tym także urządzenie techniczne, które pobiera i przetwarza tymczasowo zmagazynowaną energię pochodzącą z tego źródła;
 - 10) końcowe zużycie energii brutto – zużycie nośników energii przez odbiorców, łącznie ze zużyciem energii przez przedsiębiorstwa energetyczne na wytwarzanie energii elektrycznej, ciepła lub chłodu wraz ze stratami tej energii podczas jej dystrybucji lub przesyłania;
 - 11) miejsce przyłączenia – punkt w sieci, w którym przyłączy łączy się z siecią;
 - 12) mikroinstalacja – instalację odnawialnego źródła energii o zainstalowanej mocy elektrycznej do 40 kW lub zainstalowanej mocy cieplnej, lub chłodniczej do 70 kW, lub służącej do wytwarzania biogazu rolniczego, lub wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego o zainstalowanej mocy elektrycznej nie większej niż 100 kW, lub zainstalowanej mocy cieplnej, lub chłodniczej nie większej niż 130 kW;
 - 13) odbiorca – odbiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia- Prawo energetyczne (Dz. U. Nr, poz.....);

- 14) odbiorca końcowy – odbiorcę końcowego w rozumieniu przepisów ustawy wymienionej w pkt 13;
- 15) odnawialne źródło energii – energię wiatru, energię promieniowania słonecznego, energię aerotermalną, energię geotermalną, energię hydrotermalną, hydroenergię, energię pozyskiwaną z biomasy, energię pozyskiwaną z gazu pochodzącego ze składowisk odpadów, oczyszczalni ścieków i źródeł biologicznych (biogaz), energię pozyskiwaną z biogazu rolniczego oraz energię pozyskiwaną z biopłynów;
- 16) rynek organizowany przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany – rynek w rozumieniu przepisów ustawy wymienionej w pkt 13;
- 17) transfer statystyczny - przekazanie w danym roku kalendarzowym określonej ilości energii i paliw z odnawialnych źródeł energii, w szczególności sprzedaż lub zakup tych paliw lub energii, na zasadach i w trybie określonym w rozdziale 6;
- 18) wyłączna strefa ekonomiczna - obszar wyłącznej strefy ekonomicznej Rzeczypospolitej Polskiej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1502, z późn. zm.³⁾);
- 19) zboża pełnowartościowe - ziarna zbóż spełniające wymagania jakościowe dla zbóż w zakupie interwencyjnym określone w art. 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 687/2008 z dnia 18 lipca 2008 r. ustanawiającego procedury przejścia zbóż przez agencje płatnicze lub agencje interwencyjne oraz metody analizy do oznaczania jakości zbóż (Dz. Urz. UE L 192 z 19.07.2008, str. 20), które podlegają zakupowi interwencyjnemu.

Rozdział 2

Wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii z odnawialnych źródeł energii

Art. 3. 1. Działalność gospodarcza w zakresie wytwarzania energii z odnawialnych źródeł energii wymaga uzyskania koncesji na zasadach określonych w rozdziale 3 ustawy z dnia - Prawo energetyczne, z zastrzeżeniem przypadków, o których mowa w ust. 2.

2. Nie jest wymagane uzyskanie koncesji na wytwarzanie biogazu rolniczego, energii elektrycznej wytwarzanej z biogazu rolniczego, energii elektrycznej wytwarzanej w mikroinstalacji oraz energii przeliczonej na ekwiwalentną ilość energii elektrycznej wytworzonej w mikroinstalacji.

Art. 4. 1. Działalność gospodarcza w zakresie wytwarzania biogazu rolniczego lub wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2010 r. Nr 220, poz. 1447, z późn. zm.⁴⁾) zwanej dalej „ustawą o swobodzie działalności gospodarczej”, i wymaga wpisu do rejestru przedsiębiorców zajmujących się wytwarzaniem biogazu rolniczego lub wytwarzaniem energii elektrycznej z biogazu rolniczego, zwanego dalej „rejestrem”.

2. Organem prowadzącym rejestr jest Prezes Agencji Rynku Rolnego, zwany dalej „Prezesem ARR”.

3. Prezes ARR przekazuje Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, zwanemu dalej „Prezesem URE”, informacje o zmianach dokonywanych w rejestrze, w terminie 7 dni od dnia dokonania tych zmian.

Art. 5. 1. Przedsiębiorca zajmujący się wytwarzaniem biogazu rolniczego lub wytwarzaniem energii elektrycznej z biogazu rolniczego jest obowiązany spełniać następujące warunki:

- 1) posiadać tytuł prawny do obiektów budowlanych, w których będzie wykonywana działalność gospodarcza;
- 2) dysponować odpowiednimi urządzeniami technicznymi i obiektami budowlanymi, spełniającymi wymagania określone w szczególności w przepisach o ochronie przeciwpożarowej, sanitarnych i o ochronie środowiska, umożliwiającymi prawidłowe wykonywanie działalności gospodarczej.

2. Prezes ARR, w drodze decyzji, dokonuje wpisu do rejestru na pisemny wniosek przedsiębiorcy zajmującego się wytwarzaniem biogazu rolniczego lub wytwarzaniem energii elektrycznej z biogazu rolniczego.

3. Wniosek o wpis do rejestru zawiera:

- 1) oznaczenie firmy jej siedziby i adresu;
- 2) numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON) jeżeli został nadany, a w przypadku osoby fizycznej - numer

ewidencyjny powszechnego elektronicznego systemu ewidencji ludności (PESEL) i numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile taki posiada;

3) określenie:

- a) rodzaju i zakresu wykonywanej działalności gospodarczej,
- b) miejsca lub miejsc wykonywania działalności gospodarczej,
- c) rodzaju instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego oraz jej wydajności w danym roku kalendarzowym;

4) oświadczenie, że w chwili składania wniosku przedsiębiorca zajmujący się wytwarzaniem biogazu rolniczego lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego nie zalega z wpłatami na rzecz organów podatkowych oraz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych albo Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego.

4. Przedsiębiorca wraz z wnioskiem o wpis do rejestru składa oświadczenie następującej treści: "Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 5 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. Nr 89, poz. 553, z późn. zm.⁵⁾) oświadczam, że:

- 1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru są kompletne i zgodne z prawdą;
- 2) znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania biogazu rolniczego lub wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego."

5. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 4, powinno zawierać także:

1) oznaczenie:

- a) firmy przedsiębiorcy zajmującego się wytwarzaniem biogazu rolniczego lub wytwarzaniem energii elektrycznej z biogazu rolniczego, jej siedziby i adresu,
- b) daty złożenia oświadczenia;

2) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania przedsiębiorcy zajmującego się wytwarzaniem biogazu rolniczego lub wytwarzaniem energii elektrycznej z biogazu rolniczego, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.

6. W przypadku gdy wniosek nie zawiera danych, o których mowa w ust. 3, Prezes ARR niezwłocznie wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania. Nieuzupełnienie wniosku w wyznaczonym terminie skutkuje odrzuceniem wniosku.

7. Wzór wniosku o wpis do rejestru opracowuje i udostępnia Agencja Rynku Rolnego.

Art. 6. 1. Wpisowi do rejestru podlegają dane, o których mowa w art. 5 ust. 3 pkt 1-3.

2. Rejestr może być prowadzony w systemie informatycznym.

3. Rejestr jest jawny.

Art. 7. Przedsiębiorca zajmujący się wytwarzaniem biogazu rolniczego lub wytwarzaniem energii elektrycznej z biogazu rolniczego wpisany do rejestru jest obowiązany informować Prezesa ARR o każdej zmianie danych zawartych w rejestrze, w szczególności o zakończeniu lub zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej, w terminie 14 dni od dnia zmiany tych danych, pod rygorem wykreślenia wpisu w rejestrze.

Art. 8. Prezes ARR dokonuje wykreślenia wpisu w rejestrze w przypadku:

- 1) niespełnienia warunków wykonywania działalności, o których mowa w art. 5 ust. 1;
- 2) złożenia przez przedsiębiorcę zajmującego się wytwarzaniem biogazu rolniczego lub wytwarzaniem energii elektrycznej z biogazu rolniczego oświadczenia, o którym mowa w art. 5 ust. 3 pkt 4 lub w ust. 4, niezgodnego ze stanem faktycznym.

Art. 9. 1. Prezes ARR wydaje decyzję o zakazie wykonywania działalności gospodarczej, o której mowa w art. 4 ust. 1, w przypadku gdy przedsiębiorca zajmujący się wytwarzaniem biogazu rolniczego lub wytwarzaniem energii elektrycznej z biogazu rolniczego:

- 1) nie usunął, w wyznaczonym przez Prezesa ARR terminie, naruszeń warunków wymaganych do wykonywania działalności gospodarczej;
- 2) rażąco narusza warunki wymagane do wykonywania działalności gospodarczej.

2. Przez rażące naruszenie warunków wymaganych do wykonywania działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę zajmującego się wytwarzaniem biogazu rolniczego lub wytwarzaniem energii elektrycznej z biogazu rolniczego rozumie się naruszenie obowiązków, o których mowa w art. 5 ust. 1 oraz w art. 10 pkt 1.

Art. 10. Przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania biogazu rolniczego lub wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego jest obowiązany do:

- 1) wykorzystywania surowców, o których mowa w art. 2 pkt 2;
- 2) prowadzenia dokumentacji dotyczącej:

- a) ilości i rodzaju surowców wykorzystanych do wytworzenia biogazu rolniczego lub do wytworzenia energii elektrycznej z biogazu rolniczego,
 - b) ilości wytworzonego biogazu rolniczego, z wyszczególnieniem ilości biogazu rolniczego wprowadzonego do sieci dystrybucyjnej gazowej, wykorzystanego do wytworzenia energii elektrycznej w układzie rozdzielonym lub kogeneracyjnym lub wykorzystanego w inny sposób,
 - c) ilości energii elektrycznej lub ciepła wytworzonych z biogazu rolniczego w układzie rozdzielonym lub kogeneracyjnym;
- 3) przekazywania Prezesowi ARR, w terminie 45 dni po zakończeniu drugiego i odpowiednio czwartego kwartału, sprawozdań półrocznych zawierających informacje, o których mowa w pkt 2, według wzoru opracowanego i udostępnionego przez Agencję Rynku Rolnego.

Art. 11. 1. Prezes ARR jest uprawniony do kontroli przedsiębiorcy wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania biogazu rolniczego lub wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego.

2. Czynności kontrolne wykonują pracownicy Agencji Rynku Rolnego po okazaniu legitymacji służbowej oraz doręczeniu przedsiębiorcy wykonującemu działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania biogazu rolniczego lub wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego albo osobie przez niego upoważnionej, upoważnienia do przeprowadzenia kontroli działalności przedsiębiorcy.

3. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 2, zawiera:

- 1) imię, nazwisko, stanowisko służbowe oraz numer legitymacji służbowej pracownika organu kontroli uprawnionego do przeprowadzenia kontroli;
- 2) oznaczenie kontrolowanego;
- 3) określenie zakresu kontroli;
- 4) wskazanie daty rozpoczęcia i przewidywanego terminu zakończenia kontroli;
- 5) wskazanie podstawy prawnej kontroli;
- 6) oznaczenie organu kontroli;
- 7) określenie daty i miejsca wystawienia upoważnienia;
- 8) podpis osoby wystawiającej upoważnienie, z podaniem zajmowanego stanowiska służbowego;
- 9) pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanego.

4. Upoważnionym pracownikom, o których mowa w ust. 2, przysługuje prawo:

- 1) wstępu na teren nieruchomości, do obiektów, lokali lub ich części, gdzie jest wykonywana działalność gospodarcza w zakresie wytwarzania biogazu rolniczego lub wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego;
- 2) żądania ustnych lub pisemnych wyjaśnień, okazania dokumentów lub innych nośników informacji oraz udostępniania danych mających związek z przedmiotem kontroli.

5. Czynności kontrolne wykonuje się w obecności kontrolowanego lub osoby przez niego upoważnionej.

6. Z przeprowadzonej kontroli sporządza się protokół dokonanych czynności, który powinien ponadto zawierać wnioski oraz pouczenie o sposobie złożenia zastrzeżeń co do jego treści, przy czym termin do złożenia zastrzeżeń nie może być krótszy niż 7 dni od dnia doręczenia protokołu.

7. W przypadku odmowy podpisania przez kontrolowanego protokołu z kontroli, kontrolujący dokonuje stosownej adnotacji w protokole. Odmowa podpisania protokołu z kontroli nie stanowi przeszkody do jego podpisania przez kontrolującego i realizacji ustaleń kontroli.

8. Prezes ARR może wezwać przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania biogazu rolniczego lub wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego do usunięcia uchybień określonych w protokole z kontroli, wskazując termin do ich usunięcia.

Art. 12. 1. Prezes ARR na podstawie danych zawartych w rejestrze, oraz sprawozdań półrocznych, o których mowa w art. 10 pkt 3, sporządza zbiorczy raport roczny zawierający:

- 1) informacje, o których mowa art. 10 pkt 2;
- 2) wykaz przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania biogazu rolniczego lub wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego.

2. Zbiorczy raport roczny, o którym mowa w ust. 1, Prezes ARR przekazuje:

- 1) ministrom właściwym do spraw: gospodarki, rynków rolnych oraz środowiska,
 - 2) Prezesowi URE
- do dnia 31 marca każdego roku.

3. Prezes ARR, w terminie do dnia 30 listopada każdego roku, ustala i ogłasza, w formie obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor

Polski”, wykaz surowców, o których mowa w art. 2 pkt 2, który stosuje się od dnia 1 stycznia roku następującego po roku w którym wykaz ogłoszono.

Art. 13. 1. Działalność gospodarcza w zakresie wytwarzania energii elektrycznej w mikroinstalacji oraz energii przeliczonej na ekwiwalentną ilość energii elektrycznej wytworzonej w mikroinstalacji w celu jej wprowadzenia do sieci dystrybucyjnej jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy o swobodzie działalności gospodarczej i wymaga wpisu do rejestru prowadzonego przez Prezesa URE, zwanego dalej „rejestrem wytwórców energii w mikroinstalacji”, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Wytwarzanie energii elektrycznej w mikroinstalacji, w celu jej zużycia na potrzeby własne lub sprzedaż energii elektrycznej wytworzonej w mikroinstalacji, w ilości nie większej niż 30% energii elektrycznej wytworzonej w mikroinstalacji w danym roku, nie jest działalnością gospodarczą i nie wymaga wpisu do rejestru wytwórców energii w mikroinstalacji.

Art. 14. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej w mikroinstalacji oraz energii przeliczonej na ekwiwalentną ilość energii elektrycznej wytworzonej w mikroinstalacji w celu jej wprowadzenia do sieci dystrybucyjnej jest obowiązane do:

- 1) prowadzenia dokumentacji dotyczącej ilości wytworzonej energii;
- 2) przekazywania Prezesowi URE, w terminie 45 dni po zakończeniu roku, sprawozdania rocznego zawierającego informacje, o których mowa w pkt 1, według wzoru opracowanego i udostępnionego przez Prezesa URE w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Regulacji Energetyki.

2. Prezes URE, w drodze decyzji, dokonuje wpisu do rejestru wytwórców energii w mikroinstalacji na pisemny wniosek przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w ust. 1. Wniosek zawiera:

- 1) oznaczenie przedsiębiorstwa energetycznego, jego siedziby i adresu;
- 2) oznaczenie formy prawnej;
- 3) numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany, a w przypadku osoby fizycznej - numer ewidencyjny powszechnego elektronicznego systemu ewidencji ludności (PESEL) i numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile taki posiada;

- 4) oznaczenie osoby, która jest upoważniona do kontaktowania się w imieniu przedsiębiorstwa energetycznego z Prezesem URE, jej siedzibę, adres lub numer telefonu;
- 5) opis mikroinstalacji, w szczególności jej rodzaj i roczną wydajność;
- 6) obszar, na którym będzie wykonywana działalność gospodarcza w zakresie wytwarzania energii w mikroinstalacji;
- 7) przewidywaną datę rozpoczęcia działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii w mikroinstalacji.

3. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii w mikroinstalacji wraz z wnioskiem, o którym mowa w ust. 2, składa oświadczenie następującej treści: "Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 5 czerwca 1997 r. - Kodeks karny oświadczam, że:

- 1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru wytwórców energii w mikroinstalacji są zgodne z prawdą;
- 2) znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności gospodarczej, której dotyczy wniosek."

4. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 3, powinno zawierać także:

- 1) oznaczenie przedsiębiorstwa energetycznego, jego siedziby i adresu;
- 2) oznaczenie daty złożenia oświadczenia;
- 3) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii w mikroinstalacji ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.

5. Prezes URE dokonuje wpisu do rejestru wytwórców energii w mikroinstalacji, w terminie do 7 dni od dnia wpływu wniosku wraz z oświadczeniem, o którym mowa w ust. 3.

6. Do wniosku o wpis do rejestru Prezesa URE stosuje się odpowiednio art. 64 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.⁶⁾).

Art. 15. 1. Rejestr wytwórców energii w mikroinstalacji zawiera następujące dane:

- 1) kolejny numer wpisu;
- 2) datę wpływu wniosku o wpis do rejestru oraz datę dokonania wpisu;
- 3) dane, o których mowa w art. 14 ust. 2 pkt 1-4 i pkt 7.

2. Rejestr wytwórców energii w mikroinstalacji może być prowadzony w systemie informatycznym.

3. Rejestr wytwórców energii w mikroinstalacji jest jawny.

Art. 16. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii w mikroinstalacji, wpisane do rejestru wytwórców energii w mikroinstalacji, jest obowiązane informować Prezesa URE o każdej zmianie danych zawartych w tym rejestrze, w szczególności o zakończeniu lub zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej, w terminie 14 dni od dnia zmiany tych danych, pod rygorem wykreślenia wpisu w rejestrze wytwórców energii w mikroinstalacji.

Art. 17. Prezes URE dokonuje wykreślenia wpisu w rejestrze wytwórców energii w mikroinstalacji w przypadku niewypełnienia obowiązków, o których mowa w art. 14 ust. 1.

Art. 18. 1. Prezes URE wydaje decyzję o zakazie wykonywania działalności gospodarczej, o której mowa w art. 13 ust. 1, w przypadku gdy przedsiębiorstwo energetyczne:

- 1) nie usunęło naruszeń warunków wymaganych do wykonywania działalności gospodarczej w wyznaczonym przez Prezesa URE terminie;
- 2) rażąco narusza warunki wymagane do wykonywania działalności gospodarczej.

2. Przez rażące naruszenie warunków wymaganych do wykonywania działalności gospodarczej przez przedsiębiorstwo energetyczne rozumie się naruszenie obowiązków, o których mowa w art. 14 ust. 1.

Art. 19. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii w mikroinstalacji jest obowiązane do:

- 1) prowadzenia dokumentacji dotyczącej ilości energii wytworzonej w mikroinstalacji;
- 2) przekazywania Prezesowi URE, w terminie 45 dni po zakończeniu drugiego i odpowiednio czwartego kwartału, sprawozdań półrocznych zawierających informacje o ilości energii wytworzonej w mikroinstalacji, według wzoru opracowanego i udostępnionego przez Urząd Regulacji Energetyki.

2. Prezes URE na podstawie danych zawartych w rejestrze wytwórców energii w mikroinstalacji oraz sprawozdań półrocznych, o których mowa w ust. 1 pkt 2, sporządza zbiorczy raport roczny zawierający:

- 1) wykaz przedsiębiorstw energetycznych wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii w mikroinstalacji;
- 2) informacje o ilości energii wytworzonej w mikroinstalacji.

3. Zbiorczy raport roczny, o którym mowa w ust. 2, Prezes URE przekazuje ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych oraz ministrowi właściwemu do spraw środowiska, do dnia 31 marca każdego roku.

Art. 20. 1. Prezes URE jest uprawniony do kontroli przedsiębiorstw energetycznych wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii w mikroinstalacji.

2. Przepisy art. 11 ust. 2 – 8 stosuje się odpowiednio do czynności kontrolnych wykonywanych przez pracowników Urzędu Regulacji Energetyki, treści upoważnienia do przeprowadzenia kontroli oraz protokołu z kontroli.

Rozdział 3

Przyłączanie do sieci instalacji odnawialnego źródła energii

Art. 21. Przyłączenie do sieci instalacji odnawialnego źródła energii w zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie odbywa się na zasadach i w trybie określonym w:

- 1) rozdziale 2 ustawy z dnia..... - Prawo energetyczne w odniesieniu do instalacji służącej do wytwarzania energii, w tym ciepła z odnawialnych źródeł energii,
- 2) rozdziale 2 ustawy z dnia.... - Prawo gazowe w odniesieniu do instalacji służącej do wytwarzania biogazu rolniczego

- o ile przepisy niniejszej ustawy nie stanowią inaczej.

Art. 22. 1. Przyłączenie mikroinstalacji do sieci elektroenergetycznej odbywa się na podstawie umowy o przyłączenie do sieci, o której mowa w art. 18 ustawy z dnia.... – Prawo energetyczne, zwanej dalej „umową o przyłączenie”, i po spełnieniu warunków przyłączenia do sieci, zwanych dalej „warunkami przyłączenia”.

2. Podmiot ubiegający się o przyłączenie mikroinstalacji do sieci elektroenergetycznej składa wnioski o określenie warunków przyłączenia, zwany dalej

„wnioskiem”, w przedsiębiorstwie energetycznym, do którego sieci ubiega się o przyłączenie.

3. Wniosek zawiera w szczególności:

- 1) oznaczenie podmiotu ubiegającego się o przyłączenie mikroinstalacji do sieci;
- 2) informacje niezbędne do zapewnienia spełnienia przez mikroinstalację wymagań technicznych i eksploatacyjnych, o których mowa w art. 26 ustawy z dnia
– Prawo energetyczne.

4. Do wniosku należy dołączyć:

- 1) oświadczenie o posiadaniu tytułu prawnego do nieruchomości, na której jest planowana inwestycja określona we wniosku albo
- 2) jeżeli są wymagane:
 - a) ekspertyzę wpływu przyłączanej mikroinstalacji bezpośrednio do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym wyższym niż 1 kV na system elektroenergetyczny,
 - b) oświadczenie o pokryciu kosztów ekspertyzy, w przypadku przyłączenia mikroinstalacji do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym wyższym niż 1 kV.

5. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej zapewnia sporządzenie ekspertyzy, o której mowa w ust. 4 pkt 2 lit. a.

6. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej potwierdza pisemnie złożenie wniosku, odnotowując datę jego złożenia.

Art. 23. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej jest obowiązane do zawarcia umowy o przyłączenie z przedsiębiorstwem energetycznym ubiegającym się o przyłączenie mikroinstalacji do sieci elektroenergetycznej, na zasadzie równoprawnego traktowania, jeżeli istnieją techniczne i ekonomiczne warunki przyłączenia do sieci, a żądający zawarcia umowy spełnia warunki przyłączenia do sieci.

2. W przypadku gdy przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej odmówi przyłączenia mikroinstalacji do sieci elektroenergetycznej, jest obowiązane niezwłocznie

pisemnie powiadomić o tej odmowie Prezesa URE i zainteresowane przedsiębiorstwo energetyczne, podając przyczyny odmowy.

3. Przepisy art. 49 ustawy z dnia..... – Prawo energetyczne stosuje się do rozstrzygnięcia sporów w przypadku odmowy zawarcia umowy o przyłączenie.

Art. 24. 1. Za przyłączenie mikroinstalacji do sieci elektroenergetycznej nie pobiera się opłat.

2. Nakłady inwestycyjne ponoszone w związku z przyłączeniem mikroinstalacji do sieci elektroenergetycznej uwzględnia się, w uzgodnieniu z Prezesem URE, w kosztach działalności przedsiębiorstwa energetycznego wytwarzającego energię w mikroinstalacji.

Rozdział 4

Mechanizmy i instrumenty wspierające wytwarzanie energii z odnawialnych źródeł energii

Art. 25. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej lub jej obrotu i sprzedające energię elektryczną odbiorcy końcowemu jest obowiązane do zakupu oferowanej energii elektrycznej wytworzonej w mikroinstalacji.

2. Obowiązek zakupu energii elektrycznej, o którym mowa w ust. 1, powstaje od dnia wprowadzenia energii elektrycznej do sieci dystrybucyjnej.

3. Ilość energii elektrycznej wytworzonej w mikroinstalacji, którą jest obowiązane zakupić przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, ustala się na podstawie rzeczywistych wskazań układu pomiarowo - rozliczeniowego za dany miesiąc, jako różnicę między ilością energii elektrycznej wytworzonej w mikroinstalacji, a ilością energii elektrycznej dostarczoną przez operatora systemu dystrybucyjnego.

4. Układ pomiarowo – rozliczeniowy operator systemu dystrybucyjnego instaluje na koszt własny.

Art. 26. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 25 ust. 1, dokonuje zakupu energii elektrycznej wytworzonej w mikroinstalacji:

1) przez przedsiębiorcę, o którym mowa w art. 13 ust. 1, po cenie jednostkowej, która nie może być niższa niż 70% średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej w

poprzednim roku kalendarzowym, o której mowa w art. 167 ust. 2 pkt 24 lit. b ustawy z dnia..... – Prawo energetyczne,

- 2) o której mowa w art. 13 ust. 2, w ilości nie większej niż 30% wytworzonej energii elektrycznej, po cenie jednostkowej, która nie może być niższa niż iloczyn 70 % średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej w poprzednim roku kalendarzowym, o której mowa w art. 167 ust. 2 pkt 24 lit. b ustawy z dnia..... – Prawo energetyczne, i współczynnika określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 47 ust. 1, powiększonego o 0,5 punktu dla danego źródła w którym wytwarza się energię z odnawialnych źródeł energii.

Art. 27. 1. Potwierdzeniem wytworzenia energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, w tym energii elektrycznej wytwarzanej w mikroinstalacji lub energii przeliczonej na ekwiwalentną ilość energii elektrycznej, a także biogazu rolniczego jest świadectwo ich pochodzenia, zwane dalej „świadectwem pochodzenia”.

2. Świadectwo pochodzenia wydaje się oddzielnie dla:

- 1) energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1;
- 2) ciepła lub chłodu wytworzonego w wysokosprawnej kogeneracji w rozumieniu przepisów ustawy z dnia.....– Prawo energetyczne, jeżeli jednostka wytwórcza wytwarzająca ciepło lub chłód w wysokosprawnej kogeneracji zużywa jako paliwo do jego wytwarzania biomasę, biogaz lub biopłynny;
- 3) biogazu rolniczego lub energii elektrycznej wytworzonej z biogazu rolniczego.

Art. 28. 1. Świadectwo pochodzenia wydaje Prezes URE na wniosek:

- 1) przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania:
 - a) energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii lub
 - b) energii elektrycznej w mikroinstalacji, lub
 - c) energii przeliczonej na ekwiwalentną ilość energii elektrycznej w mikroinstalacji, lub
 - d) energii elektrycznej i ciepła lub chłodu w wysokosprawnej kogeneracji z wykorzystaniem do jej wytworzenia jako paliwo biomasę z wyłączeniem zbóż pełnowartościowych, biogaz lub biopłynny;
- 2) przedsiębiorcy zajmującego się wytwarzaniem biogazu rolniczego;
- 3) przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w art. 25 ust. 1.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a - c, zawiera:

- 1) nazwę i adres przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się wytwarzaniem energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii;
- 2) określenie lokalizacji, rodzaju i mocy odnawialnego źródła energii, z którego energia elektryczna została wytworzona;
- 3) dane dotyczące ilości energii elektrycznej wytworzonej z określonego odnawialnego źródła energii;
- 4) określenie okresu, w którym energia elektryczna została wytworzona;
- 5) równoważną ilość energii obliczoną w sposób określony w przepisach wydanych na podstawie art. 38.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. d, zawiera:

- 1) nazwę i adres przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej i ciepła lub chłodu w wysokosprawnej kogeneracji z wykorzystaniem do jej wytworzenia jako paliwo biomasę z wyłączeniem zbóż pełnowartościowych, biogaz lub biopłyny;
- 2) określenie lokalizacji źródła energii, mocy elektrycznej i cieplnej, źródła w którym jest wytwarzana energia elektryczna i ciepło lub chłód w wysokosprawnej kogeneracji z wykorzystaniem do jej wytworzenia jako paliwo biomasę z wyłączeniem zbóż pełnowartościowych, biogaz lub biopłyny;
- 3) określenie rodzaju paliwa wykorzystanego do wytwarzania ciepła lub chłodu w wysokosprawnej kogeneracji, w tym wielkości udziału biomasy z wyłączeniem zbóż pełnowartościowych, biogazu lub biopłynów w ogólnym zużyciu paliwa;
- 4) dane dotyczące ilości ciepła lub chłodu wytworzonego w wysokosprawnej kogeneracji;
- 5) oznaczenie okresu, w którym ciepło lub chłód zostało wytworzone;
- 6) określenie równoważnej ilości energii elektrycznej obliczonej w sposób określony w przepisach wydanych na podstawie art. 38 pkt 7, dla której mają być wydane świadectwa pochodzenia.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, zawiera:

- 1) oznaczenie przedsiębiorcy, jego siedziby i adresu;
- 2) określenie lokalizacji i znamionowej wydajności instalacji odnawialnego źródła energii, w której biogaz rolniczy został wytworzony;
- 3) dane dotyczące ilości biogazu rolniczego objętego świadectwem pochodzenia biogazu;

4) dane dotyczące ekwiwalentnej ilości energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnego źródła energii, obliczonej w sposób określony w przepisach wydanych na podstawie art. 39 i odpowiadającej ilości biogazu rolniczego wytworzonego w określonej instalacji;

5) określenie okresu, w którym biogaz rolniczy został wytworzony.

5. Wniosek, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, zawiera:

- 1) oznaczenie przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w art. 25 ust. 1, jego siedziby i adresu;
- 2) określenie lokalizacji i znamionowej wydajności mikroinstalacji, w której wytworzono energię elektryczną;
- 3) dane dotyczące ilości energii elektrycznej wytworzonej w mikroinstalacji z określonego odnawialnego źródła energii;
- 4) określenie okresu, w którym energia elektryczna została wytworzona.

6. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1 pkt 1 i 3, przedkłada wniosek o wydanie świadectwa pochodzenia dla energii elektrycznej operatorowi systemu elektroenergetycznego, w terminie 45 dni od dnia zakończenia okresu wytworzenia danej ilości energii elektrycznej objętej wnioskiem.

7. Przedsiębiorca zajmujący się wytwarzaniem biogazu rolniczego przedkłada wniosek o wydanie świadectwa pochodzenia dla biogazu rolniczego operatorowi systemu dystrybucyjnego gazowego, w terminie 45 dni od dnia zakończenia okresu wytworzenia danej ilości biogazu rolniczego objętego wnioskiem.

8. Operator systemu elektroenergetycznego przekazuje Prezesowi URE wniosek, o którym mowa w ust. 1, wraz z potwierdzeniem danych dotyczących ilości:

- 1) energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnego źródła energii, w tym dane dotyczące ilości energii elektrycznej wytworzonej w mikroinstalacji lub wytworzonej energii przeliczonej na ekwiwalentną ilość energii elektrycznej w mikroinstalacji,
- 2) energii elektrycznej i ciepła lub chłodu wytworzonej w wysokosprawnej kogeneracji lub w związku z wytwarzaniem ciepła w wysokosprawnej kogeneracji z wykorzystaniem do jej wytworzenia jako paliwo biomasę z wyłączeniem zbóż pełnowartościowych, biogaz lub biopłynny

- w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku.

9. Operator systemu dystrybucyjnego gazowego przekazuje Prezesowi URE wniosek, o którym mowa w ust. 1, wraz z potwierdzeniem danych dotyczących ilości

wytworzonego biogazu rolniczego wprowadzonego do sieci dystrybucyjnej gazowej, w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku.

10. Ilość wytworzonej energii elektrycznej, ciepła lub chłodu oraz biogazu rolniczego określa się na podstawie wskazań układu pomiarowo – rozliczeniowego. Układ pomiarowo – rozliczeniowy zapewnia wytwarzający energię elektryczną, ciepło lub chód, lub biogaz rolniczy.

Art. 29. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 25 ust. 1, może wystąpić z wnioskiem o wydanie świadectwa pochodzenia dla zakupionej energii elektrycznej wytworzonej w mikroinstalacji.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, może dotyczyć praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia dla energii elektrycznej wytworzonej we wszystkich mikroinstalacjach w których została wytworzona energia elektryczna zakupiona przez przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 25 ust. 1.

Art. 30. 1. Świadectwo pochodzenia dla energii elektrycznej, o której mowa w art. 28 ust. 2 pkt 1, określa w szczególności:

- 1) nazwę i adres przedsiębiorstwa energetycznego wykonujące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii;
- 2) lokalizację, typ i moc odnawialnego źródła energii z którego energia elektryczna została wytworzona;
- 3) dane dotyczące ilości energii elektrycznej objętej świadectwem pochodzenia, wytworzonej w określonej instalacji odnawialnego źródła energii;
- 4) okres, w którym została wytworzona energia elektryczna z odnawialnego źródła energii;
- 5) wskazanie podmiotu, który będzie organizował obrót prawami majątkowymi wynikającymi ze świadectw pochodzenia;
- 6) kwalifikację odnawialnego źródła energii;
- 7) dane dotyczące ilości energii elektrycznej zaliczanej do obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia w danym roku, określone jako iloczyn ilości energii elektrycznej objętej świadectwem pochodzenia oraz współczynnika korekcyjnego określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 47 ust. 1.

2. Wydając świadectwo pochodzenia dla ciepła lub chłodu, ilość ciepła lub chłodu wytworzona z wykorzystaniem jako paliwa biomasy z wyłączeniem zbóż pełnowartościowych, biogazu lub biopłynów, przelicza się na ekwiwalentną ilość energii elektrycznej, w sposób określony w przepisach wydanych na podstawie art. 38 pkt 7.

3. Świadectwo pochodzenia dla biogazu rolniczego, o którym mowa w art. 28 ust. 1 pkt 2, określa w szczególności:

- 1) oznaczenie przedsiębiorcy, jego siedziby i adresu;
- 2) określenie lokalizacji i znamionowej wydajności instalacji odnawialnego źródła energii, w której biogaz rolniczy został wytworzony;
- 3) dane dotyczące ilości biogazu rolniczego objętego świadectwem pochodzenia dla biogazu;
- 4) dane dotyczące ekwiwalentnej ilości energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnym źródle energii, obliczonej w sposób określony w przepisach wydanych na podstawie art. 39 i odpowiadającej ilości biogazu rolniczego wytworzonego w określonej instalacji;
- 5) określenie okresu, w którym biogaz rolniczy został wytworzony.

Art. 31. 1. Prezes URE odmawia wydania świadectwa pochodzenia, jeżeli wniosek, o którym mowa w art. 28 ust. 1, został złożony po upływie terminu, o którym mowa w art. 28 ust. 6 lub ust. 7.

2. Odmowa wydania świadectwa pochodzenia następuje w drodze postanowienia, na które służy zażalenie.

3. Do wydawania świadectw pochodzenia stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego o wydawaniu zaświadczeń.

Art. 32. 1. Przedsiębiorstwa energetyczne, odbiorcy końcowi oraz towarowe domy maklerskie lub domy maklerskie, o których mowa w ust. 2, w zakresie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 38 są obowiązane:

- 1) uzyskać i przedstawić do umorzenia Prezesowi URE świadectwo pochodzenia wydane dla energii elektrycznej wytworzonej w źródłach znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zlokalizowanych w wyłącznej strefie ekonomicznej, lub

2) uiszczyć opłatę zastępczą, w terminie określonym w art. 48 ust. 1, obliczoną w sposób określony w art. 35.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, wykonują:

- 1) przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej lub jej obrotu i sprzedające energię elektryczną odbiorcom końcowym;
- 2) odbiorca końcowy będący członkiem giełdy towarowej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2010 r. Nr 48, poz. 284, Nr 81, poz. 530 i Nr 182, poz. 1228) lub członkiem rynku organizowanego przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, w odniesieniu do transakcji zawieranych we własnym imieniu na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez ten podmiot;
- 3) towarowy dom maklerski lub dom maklerski, o których mowa w art. 2 pkt 8 i 9 ustawy, o której mowa w pkt 2, w odniesieniu do transakcji realizowanych na zlecenie odbiorców końcowych na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany;
- 4) odbiorca końcowy, który w roku poprzedzającym zużył nie mniej niż 400 GWh energii elektrycznej i dla którego udział kosztu energii elektrycznej w wartości produkcji jest nie mniejszy niż 15 %, w odniesieniu do transakcji nie zawieranych na giełdzie towarowej w rozumieniu ustawy, o której mowa w pkt 2, lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany.

Art. 33. Obowiązek uzyskania i przedstawienia do umorzenia Prezesowi URE świadectwa pochodzenia wydanego dla energii elektrycznej wytworzonej w źródłach znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zlokalizowanych w wyłącznej strefie ekonomicznej, lub uiszczenia opłaty zastępczej, odbiorcy końcowi, o których mowa w art. 32 ust. 2 pkt 4, wykonują w danym roku kalendarzowym w zakresie 400 GWh zakupionej i zużytej energii elektrycznej.

Art. 34. Odbiorca końcowy, o którym mowa w art. 32 ust. 2 pkt 4, w terminie 30 dni od dnia wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 32 ust. 1, jest obowiązany do przekazania Prezesowi URE informacji o wykonaniu tego obowiązku.

Art. 35. 1. Opłatę zastępczą oblicza się według wzoru:

$$Oz = (Ozj - Oze) \times (Eo - Eu),$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

Oz - opłatę zastępczą wyrażoną w złotych,

Ozj - jednostkową opłatę wynoszącą 470 zł,

Oze - średnią cenę sprzedaży energii elektrycznej w poprzednim roku kalendarzowym, o której mowa w art. 167 ust. 2 pkt 24 lit. b ustawy z dnia..... – Prawo energetyczne,

Eo - ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh, wynikającą z obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia, o których mowa w art. 28 ust. 2 pkt 1 lub ust. 2 pkt 3, w danym roku,

Eu - ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh, wynikającą ze świadectw pochodzenia, o których mowa w art. 28 ust. 2 pkt 1 lub ust. 2 pkt 3, które podmiot jest obowiązany przedstawić do umorzenia w terminie, o którym mowa w art. 44.

2. Jednostkową opłatę zastępczą, oznaczona symbolem O_{zj} , o której mowa w ust. 1, corocznie waloryzuje się średniorocznym wskaźnikiem cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem z roku kalendarzowego poprzedzającego rok, dla którego oblicza się opłatę zastępczą, określonym w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski".

3. Prezes URE ogłasza w Biuletynie Urzędu Regulacji Energetyki jednostkową opłatę zastępczą po jej waloryzacji, o której mowa w ust. 2, do dnia 31 marca każdego roku.

Art. 36. 1 Przedsiębiorstwo energetyczne posiadające koncesję na obrót energią elektryczną, w terminie 30 dni od zakończenia roku kalendarzowego w którym zakupiło energię elektryczną w wyniku transakcji zawartej za pośrednictwem towarowego domu maklerskiego lub domu maklerskiego na giełdzie towarowej, lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, jest obowiązane do przekazania towarowemu domowi maklerskiemu lub domowi maklerskiemu deklaracji o ilości energii elektrycznej zakupionej w wyniku tej transakcji i zużytej na własny użytek oraz przeznaczonej do dalszej odsprzedaży.

2. Deklaracja, o której mowa w ust. 1, stanowi podstawę wykonania przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski obowiązków, o których mowa w art. 32 ust. 1.

3. Realizacja zlecenia nabycia energii elektrycznej na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski może nastąpić po złożeniu przez składającego zlecenie zabezpieczenia na pokrycie kosztów wykonania przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski obowiązków, o których mowa w art. 32 ust. 1, w zakresie określonym w art. 32 ust. 2 pkt 3.

4. Wysokość zabezpieczenia oraz sposób jego złożenia określa umowa zawarta między towarowym domem maklerskim lub domem maklerskim a składającym zlecenie.

Art. 37. 1. Do wypełnienia obowiązku, o którym mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1, nie zalicza się umorzonych świadectw pochodzenia, o których mowa w art. 28 ust. 1, wydanych dla energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnego źródła energii wykorzystującego w procesie przetwarzania energię wytworzoną w mikroinstalacji, dla którego przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii przeliczonej na ekwiwalentną ilość energii elektrycznej w mikroinstalacji wystąpiło lub wystąpi z wnioskiem, o którym mowa w art. 29 ust. 2.

2. Do wypełnienia obowiązku, o którym mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1, nie zalicza się umorzonych świadectw pochodzenia, o których mowa w art. 28 ust. 2 pkt 3, wydanych dla energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnego źródła energii wykorzystującego w procesie przetwarzania energię pozyskiwaną z biogazu rolniczego, dla którego przedsiębiorca zajmujący się wytwarzaniem biogazu rolniczego wystąpił lub wystąpi z wnioskiem, o którym mowa w art. 28 ust. 1 pkt 2.

Art. 38. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres obowiązków, o których mowa w art. 32 ust. 1 i w art. 36 ust. 1, w tym:

- 1) rodzaje odnawialnych źródeł energii,
- 2) parametry techniczne i technologiczne wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu wytwarzanych z odnawialnych źródeł energii,
- 3) wymagania dotyczące pomiarów, rejestracji i sposobu obliczania ilości energii elektrycznej, ciepła lub chłodu wytwarzanych w instalacjach odnawialnych źródeł

- energii wykorzystujących, w procesie wytwarzania energii, nośniki energii, o których mowa w art. 2 pkt 15, oraz inne paliwa,
- 4) miejsce dokonywania pomiarów ilości energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii na potrzeby realizacji obowiązku potwierdzania danych, o którym mowa w art. 28 ust. 8,
 - 5) wielkość i sposób obliczania udziału energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii, wynikającej z obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia, o których mowa w art. 28 ust. 1, w sprzedaży energii elektrycznej odbiorcom końcowym, w okresie kolejnych 15 lat,
 - 6) sposób uwzględniania w kalkulacji cen energii elektrycznej i ciepła, ustalanych w taryfach przedsiębiorstw energetycznych, o których mowa w art. 32 ust. 1:
 - a) kosztów uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia, o których mowa w art. 27 ust. 1,
 - b) poniesionej opłaty zastępczej, o której mowa w art. 32 ust. 1 pkt 2,
 - c) kosztów zakupu energii elektrycznej lub ciepła, do których zakupu przedsiębiorstwo energetyczne jest obowiązane,
 - 7) sposób obliczania ilości energii elektrycznej dla ciepła lub chłodu, o którym mowa w art. 28 ust. 1 pkt 1 lit. d, wytworzonego w wysokosprawnej kogeneracji z wykorzystaniem do ich wytworzenia jako paliwa biomasy z wyłączeniem zbóż pełnowartościowych, biogazu lub biopłynów,
 - 8) sposób przeliczania ilości wytworzonej energii przeliczonej na ekwiwalentną ilość energii elektrycznej w mikroinstalacji na potrzeby wypełniania obowiązku, o którym mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1
- biorąc pod uwagę politykę energetyczną państwa, zobowiązania wynikające z umów międzynarodowych oraz dostępne technologie wytwarzania energii w mikroinstalacji.

Art. 39. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres obowiązku potwierdzania danych, o którym mowa w art. 28 ust. 9, w tym:

- 1) parametry jakościowe biogazu rolniczego wprowadzonego do sieci dystrybucyjnej gazowej,
- 2) wymagania dotyczące pomiarów, rejestracji i sposobu obliczania ilości wytwarzanego biogazu rolniczego,

- 3) miejsce dokonywania pomiarów ilości biogazu rolniczego na potrzeby realizacji obowiązku potwierdzania danych, o których mowa w art. 28 ust. 9,
 - 4) sposób przeliczania ilości wytworzonego biogazu rolniczego na ekwiwalentną ilość energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii na potrzeby wypełnienia obowiązku, o którym mowa w art. 32 ust. 1
- biorąc pod uwagę w szczególności potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa funkcjonowania systemu gazowego oraz dostępne technologie wytwarzania biogazu rolniczego.

Art. 40. 1. Prawa majątkowe wynikające ze świadectwa pochodzenia są zbywalne i stanowią towar giełdowy, o którym mowa w art. 2 pkt 2 lit. d ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych.

2. Prawa majątkowe wynikające ze świadectwa pochodzenia powstają po raz pierwszy z chwilą zapisania świadectwa, na podstawie informacji o wydanych świadectwach pochodzenia, o których mowa w art. 41 ust. 4, na koncie ewidencyjnym w rejestrze świadectw pochodzenia prowadzonym przez podmiot, o którym mowa w art. 41 ust. 1, i przysługują osobie będącej posiadaczem tego konta.

3. Przeniesienie praw majątkowych wynikających ze świadectwa pochodzenia następuje z chwilą dokonania odpowiedniego zapisu w rejestrze świadectw pochodzenia, o którym mowa w art. 41 ust.1.

Art. 41. 1. Rejestr świadectw pochodzenia prowadzi podmiot prowadzący:

- 1) giełdę towarową w rozumieniu ustawy o giełdach towarowych lub
- 2) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i Nr 157, poz. 1119 oraz z 2009 r. Nr 165, poz. 1316)

- organizujący obrót prawami majątkowymi wynikającymi ze świadectw pochodzenia.

2. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany prowadzić rejestr świadectw pochodzenia w sposób zapewniający:

- 1) identyfikację podmiotów, którym przysługują prawa majątkowe wynikające ze świadectw pochodzenia;
- 2) identyfikację przysługujących praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia oraz odpowiadającej tym prawom ilości energii elektrycznej;

3) zgodność ilości energii elektrycznej objętej zarejestrowanymi świadectwami pochodzenia z ilością energii elektrycznej odpowiadającą prawom majątkowym wynikającym z tych świadectw.

3. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany, na wniosek przedsiębiorstwa energetycznego, odbiorcy końcowego oraz towarowego domu maklerskiego lub domu maklerskiego, o których mowa w art. 32 ust. 2, lub innego podmiotu, któremu przysługują prawa majątkowe wynikające ze świadectwa pochodzenia, wydać dokument stwierdzający prawa majątkowe wynikające z tych świadectw przysługujące wnioskodawcy i odpowiadającą tym prawom ilość energii elektrycznej.

4. Prezes URE przekazuje informacje o wydanych i umorzonych świadectwach pochodzenia podmiotowi prowadzącemu rejestr tych świadectw.

5. Wpis do rejestru świadectw pochodzenia oraz dokonane zmiany w rejestrze podlegają opłacie w wysokości odzwierciedlającej koszty prowadzenia rejestru.

Art. 42. 1. Prezes URE na wniosek przedsiębiorstwa energetycznego, odbiorcy końcowego oraz towarowego domu maklerskiego lub domu maklerskiego, o których mowa w art. 32 ust. 2, którym przysługują prawa majątkowe wynikające ze świadectw pochodzenia umarza, w drodze decyzji, te świadectwa w całości lub części.

2. Towarowy dom maklerski lub dom maklerski wykonując obowiązek, o którym mowa w art. 32 ust. 1, w odniesieniu do transakcji realizowanych na zlecenie odbiorców końcowych, może złożyć wniosek do Prezesa URE o umorzenie świadectw pochodzenia należących do innego podmiotu, któremu przysługują wynikające z tych świadectw prawa majątkowe, o ile dołączy pisemną zgodę tego podmiotu na zaliczenie tych świadectw do wypełnienia obowiązku przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski.

Art. 43. 1. Prawa majątkowe wynikające ze świadectwa pochodzenia wygasają z chwilą jego umorzenia.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne, odbiorca końcowy oraz towarowy dom maklerski lub dom maklerski, o których mowa w art. 32 ust. 2, wraz z wnioskiem o umorzenie świadectw pochodzenia jest obowiązany złożyć do Prezesa URE dokument, o którym mowa w art. 41 ust. 3.

Art. 44. Świadczenie pochodzenia umorzone do dnia 31 marca danego roku kalendarzowego jest uwzględniane przy rozliczeniu wykonania obowiązku określonego w art. 32 ust. 1 w poprzednim roku kalendarzowym.

Art. 45. Przepisy art. 40 - 43 stosuje się odpowiednio do praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia, o których mowa w art. 27 ust. 2, przeniesienia tych praw oraz rejestru tych świadectw.

Art. 46. 1. Świadczenie pochodzenia, o którym mowa w art. 27 ust. 1, wraz z określonym współczynnikiem korekcyjnym, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 47, przysługuje dla nowej instalacji odnawialnego źródła energii przez okres kolejnych 15 lat, liczony od dnia oddania tej instalacji do użytku, a w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii oddanej do użytku przed dniem wejścia w życie ustawy, przez okres kolejnych 15 lat, liczony od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej, za którą przysługiwało świadectwo pochodzenia.

2. W instalacji odnawialnego źródła energii oddanej do użytku przed 1997 r., świadectwo pochodzenia, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. W przypadku instalacji odnawialnego źródła energii oddanej do użytku przed 1997 r., którą po dniu wejścia w życie ustawy poddano modernizacji, świadectwo pochodzenia, o którym mowa w ust. 1, wraz z określonym współczynnikiem korekcyjnym, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 47, przysługuje za wytworzoną energię elektryczną lub energię przeliczoną na ekwiwalentną ilość energii elektrycznej w tej zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii przez okres kolejnych 15 lat, liczony od dnia oddania do użytku tej zmodernizowanej instalacji.

4. Za modernizację, o której mowa w ust. 3, uważa się trwałe ulepszenie (unowocześnienie) istniejącej instalacji odnawialnego źródła energii lub jej części, poprzez zwiększenie wartości użytkowej tej instalacji lub jej części, lub też wzrost zainstalowanej mocy elektrycznej, pod warunkiem, że:

- 1) poniesiono nakłady w wysokości co najmniej 30% wartości początkowej tej instalacji, ustalonej w sposób określony w przepisach o rachunkowości;
- 2) nastąpiła poprawa efektywności energetycznej tej instalacji, w rozumieniu art. 3 pkt 12 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o efektywności energetycznej (Dz. U. Nr 94, poz. 551).

5. Wartość użytkową instalacji odnawialnego źródła energii, poddanej modernizacji w wyniku przebudowy, rozbudowy lub modernizacji, o której mowa w ust. 3, ustala się w sposób określony w przepisach o rachunkowości.

6. W przypadku zmiany formy prawnej, a także połączenia albo podziału podmiotów, wartość początkową środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych ustala się w wysokości wartości początkowej określonej w ewidencji (wykazie) podmiotu połączonego albo podzielonego.

7. Przepis ust. 6 stosuje się odpowiednio do podmiotów niebędących osobami prawnymi.

8. Jeżeli z odrębnych przepisów wynika, że podmiot powstały w wyniku zmiany formy prawnej a także połączenia albo podziału lub podmiot istniejący, do którego wniesiono, w wyniku podziału, część majątku podmiotu dzielonego, wstępuje we wszelkie prawa i obowiązki podmiotu o zmienionej formie prawnej, połączonego albo podzielonego. Do ustalania wartości początkowej środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych tego podmiotu stosuje się przepis ust. 6.

9. W przypadku instalacji odnawialnego źródła energii oddanej do użytku po 1997r., którą przed dniem wejścia w życie ustawy poddano modernizacji, świadectwo pochodzenia, o którym mowa w ust. 1, wraz z określonym współczynnikiem korekcyjnym, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 47, przysługuje za wytworzoną energię elektryczną lub energię przeliczoną na ekwiwalentną ilość energii elektrycznej w tej zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii przez okres kolejnych 15 lat, liczony od dnia oddania do użytku tej zmodernizowanej instalacji.

Art. 47. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, co trzy lata, do dnia 30 czerwca danego roku określi, w drodze rozporządzenia, współczynniki korekcyjne dla źródeł wykorzystujących:

- 1) biogaz, biogaz rolniczy o zainstalowanej mocy elektrycznej powyżej 100 kW do 1 MW, biogaz rolniczy o zainstalowanej mocy elektrycznej powyżej 1 MW,
- 2) biomasę, z wyłączeniem zbóż pełnowartościowych, biomasę do spalania wielopaliwowego, z wyłączeniem zbóż pełnowartościowych, biomasę w wysokosprawnej kogeneracji (CHP) do 10 MW, z wyłączeniem zbóż pełnowartościowych, biomasę w wysokosprawnej kogeneracji (CHP) powyżej 10 MW, z wyłączeniem zbóż pełnowartościowych,
- 3) biopłyyny,

- 4) energię promieniowania słonecznego o zainstalowanej mocy elektrycznej powyżej 40 kW,
- 5) energię wiatru na lądzie o zainstalowanej mocy elektrycznej do 200 kW , energię wiatru na lądzie o zainstalowanej mocy elektrycznej powyżej 200 kW, oraz energię wiatru na morzu,
- 6) hydroenergię o zainstalowanej mocy elektrycznej do 300 kW, hydroenergię o zainstalowanej mocy elektrycznej do 20 MW i hydroenergię o zainstalowanej mocy elektrycznej powyżej 20 MW

- na okres kolejnych pięciu lat, dla poszczególnych rodzajów i mocy zainstalowanych źródeł wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii, biorąc pod uwagę postęp technologiczny, analizę poziomu kosztów wytwarzania energii w poszczególnych odnawialnych źródłach energii, politykę energetyczną państwa oraz informacje zawarte w krajowym planie działania, o którym mowa w art. 57 ust 1.

2. W przypadku wytwarzania energii elektrycznej w mikroinstalacji lub wytworzenia energii przeliczonej na ekwiwalentną ilość energii elektrycznej w mikroinstalacji, najwyższą wielkość współczynnika, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie ust. 1, powiększa się o 0,5 punktu dla danego źródła energii z którego wytwarza się energię z odnawialnych źródeł energii.

Art. 48. 1. Opłata zastępcza, o której mowa w art. 32 ust. 1 pkt 2, stanowi przychód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej i przedsiębiorstwo energetyczne dokonuje wpłaty tej opłaty na rachunek bankowy tego funduszu do dnia 31 marca każdego roku, za poprzedni rok kalendarzowy.

2. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej jest obowiązany do corocznego przedstawiania ministrowi właściwemu do spraw gospodarki informacji o wysokości wniesionych opłat zastępczych oraz wysokości zapłaconych kar, do dnia 30 czerwca każdego roku.

Art. 49. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii o łącznej mocy elektrycznej nieprzekraczającej 5 MW zwalnia się z:

- 1) opłat, o których mowa w art. 41 ust. 5;
- 2) opłaty skarbowej za:

- a) czynności związane z prowadzeniem rejestru, o którym mowa w art. 6 ust. 1 lub w art. 15 ust. 1,
- b) wydanie świadectwa pochodzenia,
- c) wydanie koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 58 ustawy z dnia.....- Prawo energetyczne.

Art. 50. 1. Prezes URE wydaje, na wniosek przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się wytwarzaniem energii elektrycznej, ciepła lub chłodu w wysokosprawnej kogeneracji, lub biogazu rolniczego przeliczonego na ekwiwalentną ilość energii elektrycznej w odnawialnym źródle energii, lub wytwarzaniem energii elektrycznej w mikroinstalacji, lub wytwarzaniem energii przeliczonej na ekwiwalentną ilość energii elektrycznej w mikroinstalacji, dokument stanowiący dowód dla odbiorcy końcowego, że dana ilość dostarczonej energii została wytworzona w odnawialnym źródle energii, zwany dalej „gwarancją pochodzenia”.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) oznaczenie przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu, lub biogazu rolniczego, o których mowa w ust. 1;
- 2) określenie lokalizacji, rodzaju i mocy odnawialnego źródła energii, w którym zostały wytworzone energia elektryczna, ciepło lub chłód, lub biogaz rolniczy, o których mowa w ust. 1;
- 3) dane dotyczące ilości wytworzonej energii elektrycznej, ciepła lub chłodu, lub biogazu rolniczego, o których mowa w ust. 1;
- 4) określenie okresu, w którym energia elektryczna, ciepło lub chłód, lub biogaz rolniczy, o których mowa w ust. 1, została wytworzona z odnawialnego źródła energii;
- 5) informację, o ile ma zastosowanie, czy i w jakim zakresie udzielono wsparcia inwestycyjnego dla danego odnawialnego źródła energii;
- 6) datę oddania do eksploatacji instalacji odnawialnego źródła energii.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, przedsiębiorstwo energetyczne składa za pośrednictwem operatora systemu elektroenergetycznego, na którego obszarze działania znajduje się odnawialne źródło energii określone we wniosku, w terminie 7 dni od dnia zakończenia okresu wytworzenia danej ilości energii elektrycznej objętej tym wnioskiem.

4. Operator systemu elektroenergetycznego przekazuje Prezesowi URE wniosek, o którym mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia jego otrzymania, wraz z potwierdzeniem danych dotyczących ilości energii elektrycznej, określonych na podstawie wskazań urządzeń pomiarowo - rozliczeniowych.

Art. 51. 1. Gwarancja pochodzenia zawiera w szczególności:

- 1) oznaczenie przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w art. 50 ust. 1;
- 2) określenie lokalizacji, rodzaju i mocy odnawialnego źródła energii, w którym zostały wytworzone energia elektryczna, ciepło lub chłód, lub biogaz rolniczy, o których mowa w art. 50 ust. 1;
- 3) dane dotyczące ilości wytworzonej energii elektrycznej, ciepła lub chłodu, lub biogazu rolniczego, o których mowa w art. 50 ust. 1;
- 4) określenie okresu, w którym energia elektryczna, ciepło lub chłód, lub biogaz rolniczy, o których mowa w art. 50 ust. 1, została wytworzona w odnawialnym źródle energii;
- 5) informację, o ile ma zastosowanie, czy zostało udzielone wsparcie inwestycyjne dla danego odnawialnego źródła energii oraz w jakim zakresie je udzielono;
- 6) datę oddania do eksploatacji instalacji odnawialnego źródła energii.

2. Gwarancja pochodzenia jest dokumentem sporządzonym w formie elektronicznej.

3. Z gwarancji pochodzenia nie wynikają prawa majątkowe.

4. Gwarancja pochodzenia nie daje prawa do korzystania z instrumentów wspierających wytwarzanie energii z odnawialnych źródeł energii określonych w niniejszej ustawie.

5. Gwarancję pochodzenia wydaje się dla standardowej jednostki 1 MWh energii.

6. Przekazanie gwarancji pochodzenia następuje niezależnie od przeniesienia praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia.

7. Do wydawania gwarancji pochodzenia oraz do odmowy wydania gwarancji pochodzenia stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego o wydawaniu zaświadczeń.

Art. 52. 1 Prezes URE prowadzi rejestr gwarancji pochodzenia w sposób zapewniający:

- 1) identyfikację podmiotów, którym wydano gwarancję pochodzenia, lub którym przekazano gwarancję pochodzenia wraz z nabyciem świadectwa pochodzenia;
 - 2) zgodność ilości energii elektrycznej objętej zarejestrowaną gwarancją pochodzenia z ilością energii elektrycznej odpowiadającą prawom majątkowym wynikającym ze świadectw pochodzenia
2. Rejestr gwarancji pochodzenia jest prowadzony w systemie informatycznym.
 3. Rejestr gwarancji pochodzenia jest jawny.
 4. Wpis do rejestru gwarancji pochodzenia oraz dokonane zmiany w rejestrze podlegają opłacie w wysokości odzwierciedlającej koszty prowadzenia rejestru.

Art. 53. 1. Gwarancja pochodzenia jest wydawana na okres 12 miesięcy. Po upływie tego okresu traci ważność.

2. Prezes URE na wniosek przedsiębiorstwa energetycznego, odbiorcy końcowego oraz towarowego domu maklerskiego lub domu maklerskiego, o których mowa w art. 32 ust. 2, którym przysługują prawa majątkowe wynikające ze świadectw pochodzenia wydaje zaświadczenie o utracie ważności gwarancji pochodzenia.

Art. 54. Prezes URE odmawia wydania gwarancji pochodzenia, jeżeli wniosek, o którym mowa w art. 50 ust. 1, został złożony operatorowi systemu elektroenergetycznego po upływie terminu, o którym mowa w art. 50 ust. 3.

Art. 55. 1. Prezes URE może odmówić uznania gwarancji pochodzenia wydanej w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej w przypadku, gdy wystąpią uzasadnione wątpliwości co do jej autentyczności lub wiarygodności.

2. O przyczynie odmowy uznania gwarancji pochodzenia, o której mowa w ust. 1, Prezes URE niezwłocznie informuje Komisję Europejską, podając przyczynę odmowy.

Art. 56. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej w odnawialnym źródle energii o łącznej mocy elektrycznej nieprzekraczającej 5 MW zwalnia się z:

- 1) opłat, o których mowa w art. 52 ust. 4;
- 2) opłaty skarbowej za:
 - a) wydanie gwarancji pochodzenia,
 - b) czynności związane z prowadzeniem rejestru gwarancji pochodzenia.

Rozdział 4

Krajowy plan działania oraz monitorowanie rynku energii wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii

Art. 57. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki opracowuje projekt krajowego planu działania w zakresie odnawialnych źródeł energii, zwanego dalej „krajowym planem działania”, a także jego aktualizację, stosując obiektywne i przejrzyste zasady oraz uwzględniając politykę energetyczną państwa.

2. Krajowy plan działania określa w szczególności:

- 1) krajowy cel w zakresie udziału energii i paliw wytworzonych z odnawialnych źródeł energii, zużywanych w energetyce oraz w transporcie;
- 2) cele pośrednie, w okresach dwuletnich, określające model dojścia do krajowego celu, o którym mowa w pkt. 1;
- 3) wpływ środków polityki efektywności energetycznej na końcowe zużycie energii brutto oraz działania jakie należy podjąć aby osiągnąć krajowy cel, o którym mowa w pkt 1 ;
- 4) końcowe zużycie energii brutto wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii, w tym w energetyce oraz w transporcie;
- 5) działania niezbędne do osiągnięcia celów pośrednich, o których mowa w pkt 2, w poszczególnych latach, aż do osiągnięcia krajowego celu, o którym mowa w pkt 1, w zakresie:
 - a) współpracy między jednostkami samorządu terytorialnego a organami administracji rządowej,
 - b) współpracy międzynarodowej dotyczącej odnawialnych źródeł energii oraz projektów energetycznych,
 - c) krajowej strategii rozwoju zasobów biomasy, w tym rozwoju nowych jej zasobów.

3. Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki, w drodze uchwały, przyjmuje krajowy plan działania.

4. Przyjęty przez Radę Ministrów krajowy plan działania minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje Komisji Europejskiej.

5. W przypadku, gdy udział energii z odnawialnych źródeł energii, określony w krajowym planie działania, obniży się poniżej orientacyjnego kursu w okresie

dwuletnim, bezpośrednio poprzedzającym okres określony w krajowym planie działania, minister właściwy do spraw gospodarki opracowuje i przekazuje Komisji Europejskiej aktualizację krajowego planu działania.

6. Aktualizacji krajowego planu działania, o której mowa w ust. 5, dokonuje się na zasadach i w trybie określonym w ust. 1- 4.

Art. 58. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki monitoruje realizację celu, o którym mowa w art. 57 ust. 2 pkt 1, w szczególności na podstawie danych przekazanych przez Prezesa URE oraz wyników badań statystycznych prowadzonych zgodnie z programem badań statystycznych statystyki publicznej w rozumieniu art. 2 pkt 7 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. Nr 88, poz. 439, z późn. zm.⁶⁾).

2. Minister właściwy do spraw gospodarki, co dwa lata, sporządza i przedstawia Radzie Ministrów sprawozdanie z wyników monitorowania, o którym mowa w ust. 1, oraz z postępu w promowaniu wykorzystania energii z odnawialnych źródeł energii.

3. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 2, zawiera informacje obejmujące w szczególności:

- 1) udział energii wytworzonej z odnawialnych źródeł energii, zużywanej w energetyce i transporcie, oraz możliwości dysponowania tymi źródłami;
- 2) stan infrastruktury technicznej instalacji odnawialnych źródeł energii;
- 3) wpływ środków polityki efektywności energetycznej na końcowe zużycie energii brutto;
- 4) działania podejmowane dla realizacji celu, o którym mowa w art. 57 ust. 2 pkt 1;
- 5) przewidywane zapotrzebowanie na energię wytworzoną z odnawialnych źródeł energii;
- 6) planowane lub będące w budowie instalacje odnawialnych źródeł energii.

4. Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki, przyjmuje sprawozdanie, o którym mowa w ust. 2, nie później niż do dnia 30 listopada danego roku, w którym sprawozdanie sporządzono.

5. Przyjęte przez Radę Ministrów sprawozdanie, o którym mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje Komisji Europejskiej, w terminie do dnia 31 grudnia.

Art. 59. 1. Zadania związane z funkcjonowaniem rynku energii wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii, wykonują minister właściwy do spraw gospodarki, minister właściwy do spraw rolnictwa, minister właściwy do spraw środowiska oraz Prezes URE.

2. Zadania ministra właściwego do spraw gospodarki w zakresie, o którym mowa w ust. 1, obejmują:

- 1) określanie krajowych środków mających na celu rozwój wykorzystania energii z odnawialnych źródeł energii;
- 2) monitorowanie funkcjonowania instrumentów wspierających wytwarzanie energii z odnawialnych źródeł energii oraz działań mających na celu wykorzystanie tej energii;
- 3) podejmowanie działań uprawniających procedury administracyjne oraz usuwanie barier ograniczających rozwój odnawialnych źródeł energii;
- 4) opracowywanie analiz w zakresie zapotrzebowania na energię wytwarzaną z odnawialnych źródeł energii oraz nadwyżki wytwarzania tej energii.

3. Zadania ministra właściwego do spraw rolnictwa w zakresie, o którym mowa w ust. 1, obejmują:

- 1) promowanie wykorzystania biomasy z wyłączeniem zbóż pełnowartościowych;
- 2) monitorowanie cen surowców wykorzystywanych do wytwarzania energii z odnawialnych źródeł energii.

4. Zadania ministra właściwego do spraw środowiska w zakresie, o którym mowa w ust. 1, obejmują:

- 1) promowanie wytwarzania paliw ciekłych i biopaliw ciekłych z odpadów;
- 2) monitorowanie wpływu wytwarzania biopaliw ciekłych, biomasy, biogazu i biopłynów na środowisko;
- 3) opracowywanie analiz w zakresie ograniczenia emisji gazów cieplarnianych oraz udziału odpadów podlegających biodegradacji w związku z wytwarzaniem energii z odnawialnych źródeł energii.

5. Zadania Prezesa URE w zakresie, o którym mowa w ust. 1, obejmują:

- 1) sporządzanie analiz dotyczących udziału energii z odnawialnych źródeł energii w ogólnej ilości energii wytworzonej w okresie dwóch lat kalendarzowych poprzedzających rok w którym analizy sporządzono;
- 2) monitorowanie funkcjonowania gwarancji pochodzenia;

3) monitorowanie wykonania obowiązku, przez przedsiębiorstwa energetyczne, w zapewnieniu pierwszeństwa w przesyłaniu lub dystrybucji energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii.

6. Pozyskane w trakcie realizacji zadań, o których mowa ust. 1 - 4, informacje z postępu w promowaniu wykorzystania energii z odnawialnych źródeł energii minister właściwy do spraw gospodarki, minister właściwy do spraw rolnictwa, minister właściwy do spraw środowiska oraz Prezes URE, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych, udostępniają w Biuletynie Informacji Publicznej danego ministerstwa czy urzędu.

Art. 60. 1. Udział energii wytworzonej z odnawialnych źródeł energii zużytej w energetyce oraz w transporcie oblicza się jako iloraz ilości końcowego zużycia energii brutto wytworzonej z odnawialnych źródeł energii oraz ilości końcowego zużycia energii brutto, w okresie danego roku, wyrażony w procentach.

2. Do obliczania udziału energii wytworzonej z odnawialnych źródeł energii, o którym mowa w ust. 1, stosuje się metodologię określoną w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. U. L 304 z 14.11.2008 r.).

Art. 64. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, sposób obliczania:

- 1) ilości końcowego zużycia energii brutto wytworzonej z odnawialnych źródeł energii, uwzględniając ilość energii elektrycznej, ciepła lub chłodu zużytej w energetyce, oraz ilość biokomponentów, biopaliw ciekłych oraz paliw, zużytych w transporcie,
 - 2) rzeczywistej ilości energii wytworzonej w elektrowniach wodnych lub w farmach wiatrowych,
 - 3) rzeczywistej ilości ciepła wytworzonego z energii aerotermalnej, geotermalnej lub hydrotermalnej przez pompy ciepła
- biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia określonego udziału odnawialnych źródeł energii w końcowym zużyciu energii brutto.

Art. 62. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki w celu promowania odnawialnych źródeł energii utworzy elektroniczną bazę danych, dotyczącą

wykorzystania energii wytworzonej z odnawialnych źródeł energii i udostępni ją w Biuletynie Informacji Publicznej.

2. Organy administracji publicznej, przedsiębiorstwa energetyczne, a także inne podmioty właściwe w sprawach odnawialnych źródeł energii przekazują ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, w terminie do dnia 15 lutego każdego roku, informacje za okres poprzedniego roku kalendarzowego związane z wykorzystaniem energii wytworzonej z odnawialnych źródeł energii, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych

3. Dane opublikowane w elektronicznej bazie danych, o której mowa w ust. 1, po ich wcześniejszym przetworzeniu, są jawne.

Rozdział 5

Warunki i tryb nabywania uprawnień instalatora mikroinstalacji

Art. 63. 1. Instalatorem mikroinstalacji, zwanym dalej „instalatorem”, może być osoba, która posiada ważny certyfikat instalatora mikroinstalacji, zwany dalej „certyfikatem”, odpowiednio w zakresie wykonywania mikroinstalacji, o których mowa w art. 64.

2. Certyfikat otrzymuje osoba, która:

- 1) posiada pełną zdolność do czynności prawnych;
- 2) posiada wykształcenie minimum zasadnicze zawodowe lub równoważne w zakresie urządzeń i instalacji: sanitarnych, energetycznych, grzewczych, chłodniczych lub elektrycznych;
- 3) poświadczone trzyletnie doświadczenie zawodowe w zakresie urządzeń i instalacji sanitarnych, energetycznych, grzewczych, chłodniczych lub elektrycznych;
- 4) nie była skazana za przestępstwo umyślne przeciwko wiarygodności dokumentów, obrotowi gospodarczemu oraz bezpieczeństwu powszechnemu;
- 5) ukończyła szkolenie instalatora mikroinstalacji oraz,
- 6) złożyła z wynikiem pozytywnym egzamin na instalatora mikroinstalacji, zwany dalej „egzaminem”, przed komisją egzaminacyjną działającą przy Prezesie Urzędu Dozoru Technicznego, zwanego dalej „Prezesem UDT”, nie później niż w terminie 12 miesięcy od dnia ukończenia szkolenia.

3. Niekaralność w zakresie, o którym mowa w ust. 2 pkt 4, powinna być potwierdzona złożeniem przez osobę ubiegającą się o wydanie certyfikatu instalatora mikroinstalacji oświadczenia o niekaralności. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: "Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.". Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

Art. 64. Do zadań instalatora należy w szczególności wykonywanie następujących mikroinstalacji:

- 1) fotowoltaicznych;
- 2) małych kotłów i pieców na biomasę;
- 3) kolektorów słonecznych;
- 4) pomp ciepła i płytowych systemów geotermalnych;
- 5) wytwarzających biogaz rolniczy lub energię elektryczną z biogazu rolniczego.

Art. 65. 1. Egzamin obejmujący sprawdzenie wiedzy ze znajomości przepisów krajowych i umiejętności instalowania mikroinstalacji, składa się z dwóch części - ogólnej i specjalistycznej dotyczącej odpowiednio danego rodzaju mikroinstalacji, o których mowa w art. 64. Za egzamin pobiera się opłatę.

2. Na egzaminie stosuje się pytania egzaminacyjne pochodzące z katalogu pytań zatwierdzonego przez ministra właściwego do spraw gospodarki. Katalog pytań oraz pytania zawarte w teście egzaminacyjnym nie stanowią informacji publicznej w rozumieniu przepisów o dostępie do informacji publicznej.

3. Komisję, o której mowa w art. 63 ust. 2 pkt 6, powołuje minister właściwy do spraw gospodarki spośród osób posiadających wiedzę, w szczególności w zakresie energetyki odnawialnej, lub w zakresie urządzeń i instalacji: sanitarnych, energetycznych, grzewczych, chłodniczych lub elektrycznych;

4. Osobom wchodzącym w skład komisji, o której mowa w art. 63 ust. 2 pkt 6, za udział w przeprowadzeniu egzaminu przysługuje wynagrodzenie.

5. Osoba, która przystąpiła do egzaminu może zgłaszać, za pośrednictwem Prezesa UDT, do ministra właściwego do spraw gospodarki, w terminie 3 dni od dnia przeprowadzenia egzaminu lub ogłoszenia jego wyniku, w formie pisemnej, skargi co do jego przebiegu lub wyniku.

6. W przypadku uznania skargi za uzasadnioną minister właściwy do spraw gospodarki może nakazać powtórzenie egzaminu albo uznać ten egzamin za złożony z wynikiem pozytywnym.

7. Za przystąpienie do egzaminu w przypadku, o którym mowa w ust. 6, nie pobiera się opłaty.

8. Osoba będąca obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, może wykonywać mikroinstalacje, o których mowa w art. 64, jeżeli nabyła w tym państwie wymagane uprawnienia instalatora, zgodnie z przepisami o zasadach uznawania kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych.

Art. 66. 1. Certyfikat jest wydawany, w drodze decyzji administracyjnej, przez Prezesa UDT, na okres 5 lat, licząc od dnia złożenia z wynikiem pozytywnym egzaminu.

2. Prezes UDT przedłuża ważność certyfikatu na okres kolejnych 5 lat, licząc od dnia upływu terminu ważności dotychczasowego certyfikatu, wydając nowy certyfikat, jeżeli instalator:

- 1) nie przestał spełniać wymagania, o którym mowa w art. 63 ust. 2 pkt 4;
- 2) nie naruszył rażąco przez okres ostatnich 5 lat przepisów dotyczących instalowania mikroinstalacji;
- 3) jest posiadaczem ważnego certyfikatu;
- 4) w okresie 12 miesięcy poprzedzających datę upływu ważności certyfikatu złożył z wynikiem pozytywnym egzamin.

3. Instalator, który nie złożył z wynikiem pozytywnym egzaminu w terminie, o którym mowa w ust. 2 pkt 4, może otrzymać certyfikat po spełnieniu warunków określonych w art. 63 ust. 2.

4. W przypadku utraty certyfikatu, na wniosek osoby zainteresowanej, Prezes UDT wydaje wtórnik certyfikatu. Za wydanie wtórnika pobiera się opłatę.

Art. 67. 1. Prezes UDT, w drodze decyzji, cofa certyfikat, jeżeli instalator:

- 1) przestał spełniać wymagania, o którym mowa w art. 63 ust. 2 pkt 4;
- 2) w sposób rażąco naruszył przepisy dotyczące instalowania mikroinstalacji.

2. Osoba, której cofnięto certyfikat na podstawie ust. 1, nie może uzyskać certyfikatu przez okres 3 lat, licząc od dnia, w którym decyzja o cofnięciu certyfikatu stała się ostateczna.

Art. 68. Opłata, o której mowa odpowiednio w art. 65 ust. 1 i art. 66 ust. 4, stanowi przychód Urzędu Dozoru Technicznego przeznaczony na pokrycie kosztów związanych z przeprowadzeniem egzaminu, o którym mowa w art. 64 ust. 2 pkt 6, w tym wynagrodzeniem komisji egzaminacyjnej oraz wydawaniem certyfikatu, ich przedłużaniem i wydawaniem ich wtórników.

Art. 69. Dokumentacja dotycząca przebiegu egzaminu i wydanych certyfikatów, ich przedłużania oraz wydawania ich wtórników jest przechowywana przez Prezesa UDT przez okres 5 lat.

Art. 70. 1. Prezes UDT prowadzi w systemie teleinformatycznym ewidencję instalatorów, zawierającą następujące dane:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) datę i miejsce urodzenia;
- 3) numer PESEL - o ile został nadany, lub numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile taki posiada, i numer innego dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 4) datę i miejsce wydania certyfikatu;
- 5) numer certyfikatu;
- 6) datę ważności i zakres certyfikatu.

2. Prezes UDT jest administratorem danych zgromadzonych w ewidencji, o której mowa w ust. 1.

3. Dane, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 4-6, są jawne.

4. W przypadku utraty uprawnień przez instalatora, Prezes UDT usuwa dotyczące go dane z ewidencji, o której mowa w ust. 1.

Art. 71. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) warunki, formę i tryb przeprowadzania egzaminu dla instalatorów, uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowego przeprowadzenia egzaminu;
- 2) skład komisji, o której mowa w art. 63 ust. 2 pkt 6, sposób jej działania i tryb jej powoływania oraz wymagania kwalifikacyjne dla osób wchodzących w skład komisji

- egzaminacyjnej i sposób ustalania wysokości ich wynagrodzenia, mając na uwadze konieczność zapewnienia obiektywnego sprawdzenia przygotowania do wykonywania zadań instalatora oraz czas trwania egzaminu i liczbę egzaminowanych osób;
- 3) tryb wydawania certyfikatu oraz tryb wydawania wtórnika certyfikatu, mając na uwadze potrzebę ujednoczenia sposobu postępowania podmiotów właściwych w tym zakresie;
 - 4) warunki i sposób przechowywania dokumentacji dotyczącej egzaminu oraz dotyczącej wydanych certyfikatów, ich przedłużania oraz wydawania ich wtórników, uwzględniając potrzebę właściwego zabezpieczenia tej dokumentacji uniemożliwiającego dostęp osób niepowołanych, a także wyposażenie pomieszczeń w urządzenia gwarantujące bezpieczeństwo przechowywanych dokumentów;
 - 5) wzór certyfikatu i sposób jego wypełniania;
 - 6) wysokość opłaty, o której mowa w art. 65 ust. 1, z uwzględnieniem poszczególnych części egzaminów, która nie może być wyższa niż 15% kwoty przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej w roku poprzedzającym wydanie rozporządzenia, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, oraz tryb jej wnoszenia, uwzględniając konieczność pokrycia kosztów związanych z przeprowadzeniem egzaminów, wydaniem certyfikatu, przedłużeniem ważności certyfikatu, w tym kosztów druku i czynności administracyjnych;
 - 7) wysokość opłaty, o której mowa w art. 66 ust. 4, oraz tryb jej wnoszenia, która nie może być wyższa niż 50 zł za dokument, mając na uwadze pokrycie kosztów wydania wtórnika certyfikatu, w tym pokrycie kosztów związanych z drukiem i czynnościami administracyjnymi
- mając na uwadze zapewnienie odpowiedniego poziomu edukacyjnego szkoleń, gwarantującego prawidłowe wykonanie mikroinstalacji.

Art. 72. 1. Do dnia 31 grudnia 2015 r. za równorzędne z uzyskaniem certyfikatu uznaje się ukończenie co najmniej dwusemestralnych studiów podyplomowych.

2. Program studiów podyplomowych obejmuje zagadnienia zawarte w zakresie programowym szkolenia oraz egzaminu określonym przepisach wydanych na podstawie art. 71.

3. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego zatwierdza po zaopiniowaniu przez ministra właściwego do spraw gospodarki proponowany przez wydziały szkół wyższych program studiów podyplomowych.

4. Za dokument równoważny z certyfikatem instalatora pomp ciepła i płytkich systemów geotermalnych uznaje się certyfikat kompetencji osób działających w dziedzinie chłodnictwa, klimatyzacji i pomp ciepła kategorii B, wydany przez jednostkę certyfikującą akredytowaną przez Polskie Centrum Akredytacji.

Rozdział 6

Zasady współpracy międzynarodowej w zakresie odnawialnych źródeł energii oraz projektów inwestycyjnych

Art. 73. 1. Transfer statystyczny odbywa się na podstawie umowy między Rzeczypospolitą Polską a innym państwem członkowskim Unii Europejskiej.

2. Umowa, o której mowa w ust. 1, powinny zawierać co najmniej postanowienia określające ilość przekazywanej energii lub paliw wytworzonej z odnawialnych źródeł energii, sposób prowadzenia rozliczeń za tę energię lub paliwa, okres obowiązywania umowy i warunki jej rozwiązania, oraz zobowiązanie stron umowy do przekazania Komisji Europejskiej informacji o transferze statystycznym określonej ilości energii lub paliw z odnawialnych źródeł energii.

Art. 74. Minister właściwy do spraw gospodarki przesyła Komisji Europejskiej, w terminie 14 dni od dnia zawarcia umowy, o której mowa w art. 73 ust. 1, informacje dotyczące transferu statystycznego, w tym dotyczące określonej ilości energii i paliw z odnawialnych źródeł energii, która może zostać uwzględniona w realizacji krajowego celu, o którym mowa w art. 57 ust. 2 pkt 1.

Art. 75. W przypadku przekazania określonej ilości energii i paliw z odnawialnych źródeł energii, w formie transferu statystycznego, należy:

- 1) w przypadku przekazania określonej ilości energii i paliw z odnawialnych źródeł energii przez Rzeczypospolitą Polską innym państwom członkowskim, odjąć od określonej ilości energii i paliw, wytworzonych z odnawialnych źródeł energii, która jest uwzględniana przy obliczaniu celu krajowego, o którym mowa w art. 57 ust. 2 pkt

- 1;
- 2) w przypadku przyjęcia lub zakupu określonej ilości energii i paliw z odnawialnych źródeł energii przez Rzeczypospolitą Polską od innego państwa członkowskiego, dodać do określonej ilości energii i paliw, wytworzonych z odnawialnych źródeł energii, która jest uwzględniana przy obliczaniu celu krajowego, o którym mowa w art. 57 ust. 2 pkt 1.

Art. 76. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii z odnawialnych źródeł energii na terytorium Rzeczypospolitej Polski lub na obszarze polskiej wyłącznej strefy ekonomicznej, w terminie do dnia 31 grudnia 2016 r., może przystąpić na warunkach określonych w umowie zawieranej z innymi podmiotami z państw członkowskich Unii Europejskiej do realizacji wspólnego projektu energetycznego, dotyczącego wytwarzania energii z odnawialnych źródeł energii, zwanego dalej „wspólnym projektem energetycznym”.

2. Zakres współfinansowania, termin realizacji wspólnego projektu energetycznego oraz obowiązki stron, w szczególności w zakresie obowiązku informowania ministra właściwego do spraw gospodarki o realizacji wspólnego projektu energetycznego, określi umowa, o której mowa w ust. 1.

Art. 77. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, stosując obiektywne i przejrzyste zasady oraz biorąc pod uwagę politykę energetyczną państwa, w drodze decyzji, wyraża zgodę na przystąpienie przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii z odnawialnych źródeł energii do wspólnego projektu energetycznego.

2. Celem wspólnego projektu energetycznego jest współfinansowanie przez strony umowy, o której w ust. 1, inwestycji w zakresie budowy nowej instalacji odnawialnego źródła energii lub modernizacji istniejącej instalacji odnawialnego źródła energii, które dokonano po dniu 25 czerwca 2009 r., oraz z której wytworzona określona ilość energii elektrycznej, ciepła lub chłodu będzie zaliczana do krajowego celu, o którym mowa w art. 57 ust. 2 pkt 1.

3. Decyzję, o której mowa w ust. 1, wydaje się na wniosek przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się wytwarzaniem energii z odnawialnych źródeł energii na terytorium Rzeczypospolitej Polski lub polskiej wyłącznej strefy ekonomicznej.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, zawiera:

- 1) oznaczenie przedsiębiorstw energetycznych, które będą realizować wspólny projekt energetyczny;
- 2) opis instalacji odnawialnego źródła energii;
- 3) określenie udziału lub ilości energii elektrycznej, ciepła lub chłodu wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, która będzie mogła być zaliczana do krajowego celu danego państwa członkowskiego;
- 4) okres, w pełnych latach kalendarzowych, w którym wytworzona energia elektryczna, ciepło lub chłód będzie mogła być zaliczona do krajowego celu danego państwa członkowskiego.

5. Minister właściwy do spraw gospodarki, wyrażając zgodę, o której mowa w ust. 1, określi jaki udział lub ilość energii elektrycznej, ciepła lub chłodu będzie zaliczony do krajowego celu, o którym mowa w art. 57 ust. 2 pkt 1.

6. W przypadku konieczności zmiany wspólnego projektu energetycznego przedsiębiorstwo energetyczne, które uzyskało zgodę, o której mowa w ust. 1, wystąpi do ministra właściwego do spraw gospodarki z wnioskiem o wyrażenie zgody na zmianę wspólnego projektu energetycznego.

7. Przepis ust. 4 stosuje się do wniosku o wyrażenie zgody na dokonanie zmian we wspólnym projekcie energetycznym.

Art. 78. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje Komisji Europejskiej, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku kalendarzowym, którego dotyczy, informację o udziale lub ilości energii elektrycznej, ciepła lub chłodu wytworzonej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w instalacji odnawialnego źródła energii, będącej wspólnym projektem energetycznym:

- 1) oddanej do eksploatacji po dniu 25 czerwca 2009 r. lub
 - 2) zmodernizowanej po dniu 25 czerwca 2009 r.
- jeżeli energia ta, ciepło lub chłód zostanie zaliczona do krajowego celu danego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

2. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) oznaczenie państwa członkowskiego Unii Europejskiej, z którego podmioty uczestniczyły we wspólnym projekcie energetycznym;
- 2) wykaz przedsiębiorstw energetycznych, które przystąpiły do wspólnego projektu energetycznego;
- 3) opis instalacji odnawialnego źródła energii;

- 4) określenie udziału lub ilości energii elektrycznej, ciepła lub chłodu wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, która będzie zaliczana do krajowego celu danego państwa członkowskiego;
- 5) okres, w pełnych latach kalendarzowych, w którym wytworzona energia elektryczna, ciepło lub chłód może być zaliczona do krajowego celu danego państwa członkowskiego.

Art. 79. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki może uwzględnić w krajowym celu, o którym mowa w art. 57 ust. 2 pkt 1, energię elektryczną wytworzoną w instalacji odnawialnego źródła energii zlokalizowanej na terenie państwa nie będącego członkiem Unii Europejskiej wyłącznie w przypadku, gdy:

- 1) energia elektryczna zostanie zużyta na obszarze Unii Europejskiej, z zastrzeżeniem, że:
 - a) ilość energii elektrycznej równoważna ilości uwzględnianej w obliczeniach jest przypisana do alokowanej mocy połączeń międzysystemowych przez właściwych operatorów systemów przesyłowych w kraju pochodzenia, kraju przeznaczenia i, jeżeli ma to zastosowanie, w każdym kraju trzecim tranzytu,
 - b) ilość energii elektrycznej równoważna ilości uwzględnianej do obliczeń została zarejestrowana w wykazie zbilansowania przez właściwego operatora systemu przesyłowego, oraz
 - c) przypisana zdolność i wytwarzanie energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, odnoszą się do tego samego okresu, o którym mowa w pkt 2;
 - 2) energia elektryczna jest wytwarzana w instalacji odnawialnego źródła energii, którą oddano do eksploatacji po dniu 25 czerwca 2009 r., lub w tej części instalacji odnawialnego źródła energii, którą zmodernizowano po tej dacie;
 - 3) energia elektryczna nie była objęta instrumentami wspierającymi wytwarzanie tej energii w ramach systemu wsparcia obowiązującego w państwie niebędącym członkiem Unii Europejskiej, z wyłączeniem pomocy inwestycyjnej przyznanej dla tej instalacji odnawialnego źródła energii.
2. Minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje Komisji Europejskiej raport w którym określa ilość energii elektrycznej, ciepła lub chłodu, którą wytworzono we wspólnym projekcie energetycznym, w danym roku kalendarzowym, oraz ilość energii elektrycznej, ciepła lub chłodu, zaliczanych do krajowego celu danego państwa

członkowskiego Unii Europejskiej, w terminie do dnia 30 czerwca roku następującego po roku za który raport jest sporządzony.

Rozdział 7

Kary pieniężne

Art. 80. Karze pieniężnej podlega ten, kto:

- 1) nie przestrzega obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia Prezesowi URE świadectwa pochodzenia;
- 2) nie uiszcza opłaty zastępczej, o której mowa w art. 32 ust. 1 pkt 2, w terminie określonym w art. 44 ust. 1;
- 3) nie przedkłada lub przedkłada niezgodną ze stanem faktycznym towarowemu domowi maklerskiemu lub domowi maklerskiemu, deklarację, o której mowa w art. 32 ust. 1;
- 4) stosuje ceny lub stawki opłat wyższe niż określone w niniejszej ustawie;
- 5) zatrudnia osoby bez wymaganych ustawą kwalifikacji;
- 6) nie utrzymuje w należyтым stanie technicznym obiektów, instalacji lub urządzeń;
- 7) nie wydaje w terminie, o którym mowa w art. 15 ustawy z dnia..... – Prawo energetyczne, warunków przyłączenia;
- 8) nie przestrzega obowiązku zakupu energii elektrycznej wytworzonej w mikroinstalacji;
- 9) przedkłada Prezesowi URE wnioski o wydanie świadectwa pochodzenia zawierające dane lub informacje niezgodne ze stanem faktycznym;
- 10) wytwarza biogaz rolniczy lub wytwarza energię elektryczną z biogazu rolniczego bez wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 4 ust. 1;
- 11) wytwarza energię elektryczną w mikroinstalacji lub wytwarza energię przeliczoną na ekwiwalentną ilość energii elektrycznej w mikroinstalacji bez wpisu do rejestru Prezesa URE, o ile wymagają tego właściwe przepisy;
- 12) wykonuje mikroinstalacje bez uprawnień instalatora;
- 13) nie przestrzega obowiązków wynikających z przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. U. L 304 z 14.11.2008 r.) w zakresie obliczania udziału energii wytworzonej z odnawialnych źródeł energii;

14) nie przestrzega obowiązków wynikających z przepisów rozporządzenia Komisji (WE) nr 687/2008 z dnia 18 lipca 2008 r. ustanawiającego procedury przejścia zbóż przez agencje płatnicze lub agencje interwencyjne oraz metody analizy do oznaczania jakości zbóż (Dz. Urz. UE L 192 z 19.07.2008, str. 20) w zakresie wymagań jakościowych dla zbóż w zakupie interwencyjnym, które podlegają zakupowi interwencyjnemu.

Art. 81. Karę pieniężną, o której mowa w art. 80 :

- 1) pkt 1-9 oraz pkt 11 - 14, wymierza Prezes URE;
- 2) pkt 10, wymierza Prezes Agencji Rynku Rolnego.

Art. 82. 1. Minimalna wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadku określonym w art. 80 pkt 1 nie może być niższa, niż różnica pomiędzy wysokością opłaty zastępczej, obliczonej zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 37 ust.1, a wysokością uiszczonej opłaty zastępczej.

2. Minimalna wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadku określonym w art. 80 pkt 1 – 9 oraz pkt 13 – 14 nie może być niższa niż wysokość opłaty zastępczej, obliczonej zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 37 ust. 1.

3. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadku określonym w art. 80 pkt 10, wynosi 10.000 zł.

4. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadku określonym w art. 74 pkt 11 i 12, wynosi 2.000 zł.

5. Wpływy z tytułu kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1- 4, stanowią przychód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

6. Karę pieniężną uiszcza się na rachunek bankowy tego funduszu w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa URE lub decyzji Prezesa Agencji Rynku Rolnego.

Art. 83. Organy, o których mowa w art. 81, przekazują ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, w terminie do dnia 31 marca każdego roku, informacje o liczbie i wysokości wymierzonych kar pieniężnych.

Art. 84. Niezależnie od kary pieniężnej określonej w art. 80 - 82 Prezes URE może nałożyć karę pieniężną na kierownika przedsiębiorstwa energetycznego, z tym że

kara ta może być wymierzona w kwocie nie większej niż 300 % jego miesięcznego wynagrodzenia.

Art. 85. 1. Ustalając wysokość kary pieniężnej, Prezes URE uwzględnia stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia oraz dotychczasowe zachowanie podmiotu i jego możliwości finansowe.

2. Prezes URE może odstąpić od wymierzenia kary, jeżeli stopień szkodliwości czynu jest znikomy, a podmiot zaprzestał naruszania prawa lub zrealizował obowiązek.

Art. 86. 1. Prezes URE może na wniosek przedsiębiorstwa energetycznego, podmiotów, o których mowa w art. 34 lub osób, o których mowa w art. 80 pkt 12, w drodze postanowienia, na które nie przysługuje zażalenie, odroczyć uiszczenie kary pieniężnej albo rozłożyć ją na raty ze względu na ważny interes wnioskodawcy.

2. Prezes URE może uchylić, w drodze postanowienia, na które nie przysługuje zażalenie, odroczenie uiszczenia kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty, jeżeli ujawniły się nowe lub poprzednio nieznanne okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia.

Art. 87. Karę pieniężną uiszcza się w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa URE.

Art. 88. Kary pieniężne, o których mowa w art. 80, podlegają ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 89. Prezes URE niezwłocznie powiadamia Komisję Europejską o zmianach przepisów w zakresie kar pieniężnych i o działaniach podejmowanych w przypadku naruszeń przepisów rozporządzenia (WE) nr 714/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci w odniesieniu do transgranicznej wymiany energii elektrycznej i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1228/2003.

Art. 90. 1. W razie nielegalnego pobierania paliw, energii elektrycznej lub ciepła lub ingerencji w układ pomiarowy prowadzącej do zafałszowania jego wskazań, przedsiębiorstwo energetyczne może:

- 1) pobierać od odbiorcy końcowego, a w przypadku, gdy pobór paliw, energii elektrycznej lub ciepła nastąpił bez zawarcia umowy, może pobierać od osoby lub osób nielegalnie pobierających paliwa, energię elektryczną lub ciepło opłatę w wysokości określonej w taryfie, chyba że nielegalne pobieranie paliw, energii elektrycznej lub ciepła lub ingerencja w układ pomiarowy wynikało z wyłącznej winy osoby trzeciej, za którą odbiorca końcowy nie ponosi odpowiedzialności albo
- 2) dochodzić odszkodowania na zasadach ogólnych.

2. Należności z tytułu opłaty, o której mowa w ust. 1 pkt 1, stwierdzone prawomocnym wyrokiem sądu podlegają ściągnięciu w trybie przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, z późn. zm.⁷⁾).

Rozdział 8

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 91. 1. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych Dz. U. z 2010 r. Nr 51, poz. 307, z późn. zm.⁸⁾ po art. 26d dodaje się art. 26e w brzmieniu:

„Art. 26e. 1. Od podstawy obliczenia podatku (opodatkowania), ustalonej zgodnie z art. 26 ust. 1, odlicza się wydatki poniesione przez podatnika na nabycie lub montaż mikroinstalacji, w rozumieniu art. 2 pkt 12 ustawy z dnia o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. Nr, poz.), które zostały wyprodukowane po dniu 1 stycznia 2011 r., i których montaż został wykonany przez instalatora mikroinstalacji.

2. Prawo do odliczeń przysługuje podatnikowi, o którym mowa w art. 14 ust. 2 ustawy z dnia o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. Nr, poz.).

3. Podstawą ustalenia wielkości odliczenia jest kwota wydatków poniesionych przez podatnika na nabycie lub montaż mikroinstalacji, o której mowa w ust. 1.

4. Jeżeli podatnik dokonał przedpłat (zadatków) na poczet wydatków w roku poprzedzającym rok, w którym zakupił mikroinstalację do wartości wydatków, o których mowa w ust. 3, zalicza się przedpłaty z roku poprzedniego.

5. Odliczenia dokonuje się w zeznaniu podatkowym za rok podatkowy, w którym poniesiono wydatki, o których mowa w ust. 3 i 4. W sytuacji gdy podatnik osiąga za rok podatkowy stratę lub wielkość dochodu z pozarolniczej działalności

podatnika jest niższa od kwoty przysługujących mu odliczeń, odliczenia odpowiednio w całej kwocie lub w pozostałej części dokonuje się w zeznaniach podatkowych za kolejno następujące po sobie trzy lata podatkowe licząc od końca roku, w którym podatnik nabył mikroinstalację.

6. Odliczenia związane z nabyciem lub montażem mikroinstalacji nie mogą przekroczyć 25 % kwoty ustalonej zgodnie z ust. 3 i 4, jednakże nie więcej niż 10.000,00 zł brutto.

7. Do odliczeń, o których mowa w ust. 1, nie mają zastosowania przepisy art. 23 ust. 1 pkt 45.”.

Art. 92. W ustawie z dnia 4 lutego 1994 r. - Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2005 r. Nr 228, poz. 1947, z późn. zm.⁹⁾) w art. 4 po pkt. 1a dodaje się pkt 1b w brzmieniu;

„1b) wykonywania płytkich systemów geotermalnych zapewniających odzysk energii geotermalnej za pomocą pomp ciepła z partii górotworu do głębokości 30 metrów;”.

Art. 93. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2010 r. Nr 243, poz. 1623, z późn. zm.¹⁰⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 po pkt 8 dodaje się pkt 8a w brzmieniu:

„8a) remoncie generalnym - należy przez to rozumieć remont, służący poprawie efektywności energetycznej, w rozumieniu art. 3 pkt 12 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o efektywności energetycznej (Dz. U. Nr 94, poz. 551), z wykorzystaniem urządzeń i systemów do produkcji energii z odnawialnych źródeł energii, a także z zastosowaniem technologii budynków pasywnych o niskim lub zerowym zużyciu energii;”;

2) po art. 4 dodaje się art. 4a w brzmieniu:

"Art. 4a. 1. W nowych budynkach oraz istniejących budynkach poddawanych remontowi generalnemu, które są użytkowane przez jednostki sektora finansów publicznych w rozumieniu przepisów o finansach publicznych, wykorzystuje się urządzenia do wytwarzania energii z odnawialnych źródeł energii, a także z zastosowaniem technologii budynków pasywnych o niskim lub zerowym zużyciu energii.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, uznaje się za spełniony jeżeli w budynkach, użytkowanych przez jednostki sektora finansów publicznych w rozumieniu przepisów o finansach publicznych udział energii z odnawialnych źródeł energii w bilansie energii zużywanej w tym budynku wynosi co najmniej 10%.”;

3) po art. 4a dodaje się art. 4b w brzmieniu:

„Art. 4b. W nowych budynkach oraz istniejących budynkach poddawanych generalnemu remontowi zapewnia się co najmniej 13 % udział energii z odnawialnych źródeł energii w bilansie energii zużytej w tym budynku.”;

4) w art. 7 w ust. 2 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej dla budynków oraz związanych z nimi urządzeń wykorzystujących energię z odnawialnych źródeł energii w wysokości do 13 % udziału w bilansie energii zużywanej w budynku.”;

5) w art. 29 w ust. 1 pkt 20 otrzymuje brzmienie:

„20) przyłączy elektroenergetycznych, wodociągowych, kanalizacyjnych, gazowych, ciepłych i telekomunikacyjnych, gruntowych dolnych źródeł pomp ciepła.”;

6) w art. 29 w ust. 2 po pkt 17 dodaje się pkt 18 w brzmieniu:

„18) montażu jednostek zewnętrznych pomp ciepła typu powietrze/woda lub powietrze/powietrze.”;

7) po art. 91a dodaje się art. 91b w brzmieniu:

„Art. 91b. Kto nie spełnia obowiązków określonych w art. 4a lub 4b, podlega grzywnie nie mniejszej niż 100 stawek dziennych, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.”.

Art. 94. W ustawie z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2010 r. Nr 48, poz. 284, Nr 81, poz. 530 i Nr 182, poz. 1228) w art. 2 w pkt 2 dodaje się lit. g w brzmieniu:

„g) prawa majątkowe wynikające ze świadectw pochodzenia, o których mowa w w art. 30 ust. 1 ustawy z dniao odnawianych źródłach energii (Dz. U. Nr....., poz.....);”.

Art. 95. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, z późn. zm. ¹¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 401 w ust. 7 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) wpływy z opłat zastępczych, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. Nr., poz.), oraz wpływy z kar pieniężnych wymierzanych na podstawie art. 55 tej ustawy;”;

2) w art. 401c ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Środki Narodowego Funduszu w wysokości nie mniejszej niż kwota przychodów, o których mowa w art. 401 ust. 7 pkt 4 i 4a, po pomniejszeniu o koszty obsługi tych przychodów, przeznacza się na:

- 1) wspieranie poprawy efektywności energetycznej, w tym wysokosprawnej kogeneracji, w rozumieniu ustawy z dnia - Prawo energetyczne (Dz. U. Nr, poz.), lub
- 2) wspieranie rozwoju odnawialnych źródeł energii oraz budowy lub przebudowy sieci służących przyłączaniu tych źródeł, w szczególności na:
 - a) nabycie lub montaż instalacji odnawialnego źródła energii w rozumieniu ustawy z dnia o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. Nr., poz.),
 - b) lub nabycie stacji redukcyjno – gazowych umożliwiających przyłączenie instalacji, o których mowa w lit. a, służących do wytwarzania biogazu rolniczego lub wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego.”;

3) w art. 401c po ust 5 dodaje się ust. 5a – 5n w brzmieniu:

„5a. Środki Narodowego Funduszu w wysokości nie mniejszej niż kwota przychodów, o których mowa w art. 401 ust. 7 pkt 4 i 4a, po

pomniejszeniu o koszty obsługi tych przychodów, przeznacza się w rozliczeniu rocznym odpowiednio w wysokości:

- 1) 30% na refundację kosztów poniesionych na zakup lub montaż mikroinstalacji, w rozumieniu art. 2 pkt 12 ustawy z dnia o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. Nr, poz.),
 - 2) 30% na refundację kosztów poniesionych na zakup lub montaż instalacji odnawialnego źródła energii o mocy zainstalowanej do 500 kW,
 - 3) 40% na refundację kosztów poniesionych na inwestycje w budowę i modernizację sieci elektroenergetycznych operatorów systemu elektroenergetycznego oraz sieci gazowych operatorów dystrybucyjnych gazowych, a w szczególności zwrot kosztów zakupu stacji redukcyjno-gazowych umożliwiających przyłączenie instalacji odnawialnego źródła energii, służących do wytwarzania biogazu rolniczego lub wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego lub służących bezpośrednio przyłączaniu odnawialnych źródeł energii w rozumieniu niniejszej ustawy oraz ustawy z dnia - Prawo energetyczne (Dz. U. Nr, poz.).
- 5b. Środki Narodowego Funduszu w wysokości nie mniejszej niż kwota przychodów, o których mowa w art. 401 ust. 7 pkt 4 i 4a, po pomniejszeniu o koszty obsługi tych przychodów, przeznacza się na finansowanie dotacji, oprocentowanych pożyczek, kredytów oraz dopłat do oprocentowania pożyczek i kredytów udzielanych przedsiębiorcom realizującym inwestycje, wspierające tworzenie nowych miejsc pracy, związane z wytwarzaniem energii z odnawialnych źródeł energii.
- 5c. Środki, o których mowa w 5a lit. a, przeznacza się na finansowanie dotacji na nabycie lub montaż mikroinstalacji w rozumieniu art. 3 pkt 13 ustawy z dnia o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. Nr, poz.), które zostały wyprodukowane po dniu 1 stycznia 2011 r.,

- 5d. Dotacje, o których mowa w ust. 5b i ust. 5c, udziela się ze środków Narodowego Funduszu i wojewódzkich funduszy na zasadach określonych w ustawie o finansach publicznych.
- 5e. Dotacje, o których mowa w ust. 5b i ust. 5c, przeznacza się na sfinansowanie do 25 procent kosztów nabycia lub montażu mikroinstalacji, w rozumieniu art. 2 pkt 12 ustawy z dnia o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. Nr, poz.), jednakże nie więcej niż 10.000,00 zł brutto.
- 5f. Pożyczki, o których mowa w ust. 5b, udziela się ze środków Narodowego Funduszu i wojewódzkich funduszy na zasadach określonych w umowie zawartej z przedsiębiorcą.
- 5g. Dopłata do oprocentowania pożyczek, o których mowa w ust. 5b, nie może przekroczyć 50% oprocentowania, pod warunkiem terminowego wykonania zadań i osiągnięcia planowanych efektów.
- 5h.. Pożyczki, o których mowa w ust. 5b, mogą być częściowo umarżane, pod warunkiem terminowego wykonania zadań i osiągnięcia planowanych efektów.
- 5i. Narodowy Fundusz oraz wojewódzkie fundusze mogą udostępniać środki finansowe bankom w wysokości nie mniejszej niż kwota przychodów, o których mowa w art. 401 ust. 7 pkt 4 i 4a, po pomniejszeniu o koszty obsługi tych przychodów, z przeznaczeniem na udzielanie kredytów bankowych, pożyczek lub dotacji na wskazane przez siebie zadania, o których mowa w ust. 5b, a także z przeznaczeniem na dopłaty do oprocentowania udzielanych na ten cel kredytów bankowych.
- 5j. Dopłata do oprocentowania kredytów, o których mowa w ust. 5b, nie może przekroczyć 50% oprocentowania, pod warunkiem terminowego wykonania zadań i osiągnięcia planowanych efektów.
- 5k. Dopłaty do oprocentowania kredytów bankowych, o których mowa w ust. 5b, są realizowane przez Narodowy Fundusz oraz wojewódzkie fundusze za pośrednictwem banków na podstawie zawartych z nimi umów.
- 5l. Narodowy Fundusz oraz wojewódzkie fundusze mogą zawierać umowy, o których mowa w ust. 5k, z bankami:

- 1) których fundusze własne są nie niższe niż równowartość w złotych 5.000.000 euro przeliczona według kursu średniego ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego w dniu poprzedzającym dzień zawarcia umowy, a w przypadku banków spółdzielczych, nie niższe niż równowartość w złotych 1.000.000 euro przeliczona według kursu średniego ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego w dniu poprzedzającym dzień zawarcia umowy;
 - 2) które prowadzą działalność na obszarze co najmniej 3 województw.
- 5l. Warunku, o którym mowa w ust. 5l pkt 2, nie stosuje się do banków zrzeszających i banków spółdzielczych zrzeszonych z bankami zrzeszającymi na zasadach określonych w odrębnych przepisach.
- 5m. Do wyboru banków, o których mowa w ust. 5k i 5l, nie mają zastosowania przepisy o zamówieniach publicznych.
- 5n. Umowy, o których mowa w ust. 5k, określają w szczególności tryb i terminy przekazywania bankom przez Narodowy Fundusz oraz wojewódzkie fundusze środków na dopłaty do oprocentowania kredytów bankowych, o których mowa w ust. 5b.
- 5o. Środki Narodowego Funduszu, o których mowa w ust. 5a, można przeznaczać za zgodą ministra właściwego do spraw gospodarki na wspieranie innych projektów i inwestycji związanych z wytwarzaniem energii z odnawialnych źródeł energii.”.

Art. 96. 1. W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. Nr 169, poz. 1199, z późn. zm.¹²⁾) w art. 2 pkt 23 otrzymuje brzmienie:

„23) inne paliwa odnawialne – paliwa, pochodzące z odnawialnych źródeł energii, o których mowa w art. 2 pkt 15 ustawy z dnia ... o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. Nr ..., poz. ...), stosowane w silnikach;”.

Art. 97. W ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o

ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227, z późn. zm.¹³⁾) w art. 80 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„Art. 80. 1. Jeżeli była przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, biorąc pod uwagę:

- 1) wyniki uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust. 1;
- 2) ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
- 3) wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa;
- 4) wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone;
- 5) korzystny wpływ instalacji odnawialnego źródła energii na środowisko, związany z wykorzystywaniem energii z odnawialnych źródeł energii.

2. Właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony. Nie dotyczy to decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydawanej dla drogi publicznej, dla linii kolejowej o znaczeniu państwowym, dla przedsięwzięć Euro 2012, dla przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, dla inwestycji w zakresie terminalu, inwestycji związanych z regionalnymi sieciami szerokopasmowymi oraz dla budowli przeciwpowodziowych realizowanych na podstawie ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowywania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych, a także dla instalacji odnawialnego źródła energii wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy zainstalowanej do 500 kW.”.

Rozdział 9

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 98. 1. Przepisy wykonawcze wydane i utrzymane w mocy na podstawie art. 9a ust. 9 i art. 9a ust.11 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U.

z 2006 r. Nr 89, poz. 625, z późn. zm. ¹⁴⁾) pozostają w mocy do czasu zastąpienia ich przepisami wydanymi na podstawie art.38 i art. 39 niniejszej ustawy.

Art. 99. Organ rejestrowy, o którym mowa w art. 4 ust. 1, ustali i ogłosi, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy, w formie obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, po raz pierwszy listę surowców, o których mowa w art. 2 pkt 2.

Art. 100. Minister właściwy do spraw gospodarki określi po raz pierwszy współczynniki korekcyjne dla źródeł, o których mowa w art. 47 ust. 1, w drodze rozporządzenia, w terminie wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 101. Sprawozdanie, o którym mowa w art. 56 ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki po raz pierwszy przekaże Komisji Europejskiej w terminie do dnia 31 grudnia 2013 r.

Art. 102. Przychody, o których mowa w art. 401 ust. 7 pkt 4 ustawy, o której mowa w art. 83, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, są uwzględniane przy ustalaniu wysokości zobowiązania określonego w art. 401c ust. 5 ustawy, o której mowa w art. 83, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 103. Do wykonania i rozliczenia wykonania obowiązków, o których mowa w art. 9a ust. 1 i 8 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625, z późn. zm. ¹⁴⁾), za okres przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 104. 1. Do spraw wszczętych przed dniem wejścia w życie ustawy, a nie zakończonych decyzją ostateczną, stosuje się przepisy niniejszej ustawy.

2. Decyzje, o przyznanej pomocy publicznej lub w zakresie instrumentów wspierających wytwarzanie energii z odnawialnych źródeł energii, uzyskane przed dniem wejścia w życie ustawy, pozostają w mocy w dotychczasowym zakresie.

Art. 105. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2012 r. z wyjątkiem art. 93 pkt 3, który wchodzi w życie od dnia 1 stycznia 2015 r.

- 1) Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającej i w następstwie uchylającej dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz. Urz. UE L 140 z 5.06.2009 r., str. 16).
- 2) Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 4 lutego 1994 r. Prawo geologiczne i górnicze, ustawę z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane, ustawę z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, ustawę z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz ustawę z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.
- 3) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 170, poz. 1652, z 2004 r. Nr 6, poz. 41, Nr 93, poz. 895 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 203, poz. 1683, z 2006 r. Nr 220, poz. 1600 i Nr 249, poz. 1834, z 2007 r. Nr 21, poz. 125, z 2008 r. Nr 171, poz. 1055, z 2009 r. Nr 92, poz. 753, Nr 98, poz. 817 oraz z 2011 r. Nr 32, poz. 159.
- 4) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 239, poz. 1593 oraz z 2011 r. Nr 85, poz. 459, Nr 106, poz. 622, Nr 112, poz. 654, Nr 120, poz. 690, Nr 131, poz. 764, Nr 132, poz. 766, Nr 153, poz. 902, Nr 163, poz. 981, Nr 171, poz. 1016, Nr 199, poz. 1175, Nr 204, poz. 1195 i Nr 232, poz. 1378.
- 5) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 128, poz. 840, z 1999 r. Nr 64, poz. 729 i Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 48, poz. 548, Nr 93, poz. 1027 i Nr 116, poz. 1216, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, z 2003 r. Nr 111, poz. 1061, Nr 121, poz. 1142, Nr 179, poz. 1750, Nr 199, poz. 1935 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 25, poz. 219, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889 i Nr 243, poz. 2426, z 2005 r. Nr 86, poz. 732, Nr 90, poz. 757, Nr 132, poz. 1109, Nr 163, poz. 1363, Nr 178, poz. 1479 i Nr 180, poz. 1493, z 2006 r. Nr 190, poz. 1409, Nr 218, poz. 1592 i Nr 226, poz. 1648, z 2007 r. Nr 89, poz. 589, Nr 123, poz. 850, Nr 124, poz. 859 i Nr 192, poz. 1378, z 2008 r. Nr 90, poz. 560, Nr 122, poz. 782, Nr 171, poz. 1056, Nr 173, poz. 1080 i Nr 214, poz. 1344, z 2009 r. Nr 62, poz. 504, Nr 63, poz. 533, Nr 166, poz. 1317, Nr 168, poz. 1323, Nr 190, poz. 1474, Nr 201, poz. 1540 i Nr 206, poz. 1589, z 2010 r. Nr 7, poz. 46, Nr 40, poz. 227 i 229, Nr 98, poz. 625 i 626, Nr 125, poz. 842, Nr 127, poz. 857, Nr 152, poz. 1018 i 1021, Nr 182, poz. 1228, Nr 225, poz. 1474 i Nr 240, poz. 1602 oraz z 2011 r. Nr 17, poz. 78, Nr 24, poz. 130, Nr 39, poz. 202, Nr 48, poz. 245, Nr 72, poz. 381, Nr 94, poz. 549, Nr 117, poz. 678, Nr 133, poz. 767, Nr 160, poz. 964, Nr 191, poz. 1135, Nr 217, poz. 1280, Nr 233, poz. 1381 i Nr 240, 1431.
- 6) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 49, poz. 509, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188 i Nr 170, poz. 1660, z 2004 r. Nr 162, poz. 1692, z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 78, poz. 682 i Nr 181, poz. 1524, z 2008 r. Nr 229, poz. 1539, z 2009 r. Nr 195, poz. 1501 i Nr 216, poz. 1676, z 2010 r. Nr 40, poz. 230, Nr 167, poz. 1131, Nr 182, poz. 1228 i Nr 254, poz. 1700 oraz z 2011 r. Nr 6, poz. 18, Nr 34, poz. 173 i Nr 187, poz. 1110.
- 7) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1996 r. Nr 156, poz. 775, z 1997 r. Nr 88, poz. 554 i Nr 121, poz. 769, z 1998 r. Nr 99, poz. 632 i Nr 106, poz. 668, z 2001 r. Nr 100, poz. 1080, z 2003 r. Nr 217, poz. 2125, z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 163, poz. 1362, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217, z 2007 r. Nr 166, poz. 1172, z 2008 r. Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, z 2010 r. Nr 47, poz. 278 i Nr 76, poz. 489 oraz z 2011 r. Nr 131, poz. 764, Nr 139, poz. 814, Nr 171, poz. 1016 i Nr 204, poz. 1195.
- 8) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 57, poz. 352, Nr 75, poz. 473, Nr 105, poz. 655, Nr 149, poz. 996, Nr 182, poz. 1228, Nr 219, poz. 1442, Nr 226, poz. 1475 i 1478 i Nr 257, poz. 1725 i 1726 oraz z 2011 r. Nr 45, poz. 235, Nr 75, poz. 398, Nr 84, poz. 455, Nr 102, poz. 585, Nr 106, poz. 622, Nr 120, poz. 690, Nr 131, poz. 764, Nr 149, poz. 887, Nr 168, poz. 1006, Nr 178, poz. 1059, Nr 197, poz. 1170, Nr 205, poz. 1202 i 1203, i Nr 234, poz. 1391.

-
- 9) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 133, poz. 934, Nr 170, poz. 1217, Nr 190, poz. 1399 i Nr 249, poz. 1834, z 2007 r. Nr 21, poz. 125 i Nr 82, poz. 556, z 2008 r. Nr 138, poz. 865, Nr 154, poz. 958, Nr 199, poz. 1227 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, z 2010 r. Nr 47, poz. 278 i Nr 76, poz. 489 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622 i Nr 132, poz. 766.
- 10) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 32, poz. 159, Nr 45, poz. 235, Nr 94, poz. 551, Nr 135, poz. 789, Nr 142, poz. 829, Nr 185, poz. 1092 i Nr 231, poz. 1377.
- 11) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 111, poz. 708, Nr 138, poz. 865, Nr 154, poz. 958, Nr 171, poz. 1056, Nr 199, poz. 1227, Nr 223, poz. 1464 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 19, poz. 100, Nr 20, poz. 106, Nr 79, poz. 666, Nr 130, poz. 1070 i Nr 215, poz. 1664, z 2010 r. Nr 21, poz. 104, Nr 28, poz. 145, Nr 40, poz. 227, Nr 76, poz. 489, Nr 119, poz. 804, Nr 152, poz. 1018 i 1019, Nr 182, poz. 1228, Nr 229, poz. 1498 i Nr 249, poz. 1657 oraz z 2011 r. Nr 32, poz. 159, Nr 63, poz. 322, Nr 94, poz. 551, Nr 99, poz. 569, Nr 122, poz. 695, Nr 152, poz. 897, Nr 178, poz. 1060 i Nr 224, poz. 1341.
- 12) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 35, poz. 217 i Nr 99, poz. 666, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, z 2010 r. Nr 21, poz. 104, Nr 229, poz. 1496 i Nr 238, poz. 1578 oraz z 2011 r. Nr 153, poz. 902 i Nr 205, poz. 1208.
- 13) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 42, poz. 340, Nr 84, poz. 700 i Nr 157, poz. 1241, z 2010 r. Nr 28, poz. 145, Nr 106, poz. 675, Nr 119, poz. 804, Nr 143, poz. 963 i Nr 182, poz. 1228 oraz z 2011 r. Nr 32, poz. 159, Nr 122, poz. 695, Nr 132, poz. 766, Nr 135, poz. 789, Nr 152, poz. 897, Nr 163, poz. 981, Nr 170, poz. 1015 i Nr 178, poz. 1060.
- 14) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 158, poz. 1123 i Nr 170, poz. 1217, z 2007 r. Nr 21, poz. 124, Nr 52, poz. 343, Nr 115, poz. 790 i Nr 130, poz. 905, z 2008 r. Nr 180, poz. 1112 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 69, poz. 586, Nr 165, poz. 1316 i Nr 215, poz. 1664, z 2010 r. Nr 21, poz. 104 i Nr 81, poz. 530 oraz z 2011 r. Nr 94, poz. 551, Nr 135, poz. 789, Nr 205, poz. 1208, Nr 233, poz. 1381 i Nr 234, poz. 1392.